

EBA/GL/2021/12

2021. november 11.

Iránymutatás

a hitelintézeti engedélyezés közös értékelési módszertanáról a 2013/36/EU irányelv 8. cikkének (5) bekezdése alapján

1. Megfelelési és jelentéstételi kötelezettségek

Az iránymutatás jogállása

1. Ez a dokumentum az 1093/2010/EU rendelet ¹ 16. cikke szerint kiadott iránymutatást tartalmaz. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint az illetékes hatóságoknak és pénzügyi intézményeknek minden erőfeszítést meg kell tenniük azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásnak.
2. Az iránymutatás az EBH azzal kapcsolatos álláspontját ismerteti, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyeleték Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó illetékes hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásnak, hogy megfelelően beépítik azokat saját felügyeleti gyakorlataikba (például saját jogi kereteik vagy felügyeleti folyamataik módosításával), beleértve azokat az eseteket is, ahol az iránymutatás elsősorban intézményekre vonatkoznak.

Jelentéstételi kötelezettségek

3. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyes illetékes hatóságok 2022.04.08-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ennek az iránymutatásnak, és ha nem, úgy tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a szóban forgó illetékes hatóság nem felel meg az iránymutatásnak. Az értesítéseket „EBA/GL/2021/12” hivatkozással az EBH honlapján található formanyomtatványon kell megküldeni. compliance@eba.europa.eu Az értesítéseket olyan személyek nyújthatják be, akik megfelelő felhatalmazással rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy az illetékes hatóságuk nevében nyilatkozzanak. Az EBH-nak a megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást be kell jelenteni.
4. A 16. cikk (3) bekezdésének megfelelően az értesítések közzétételre kerülnek az EBH honlapján.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

2. Tárgy, alkalmazási kör és fogalommeghatározások

Tárgy

5. Ez az iránymutatás az engedélyeknek a 2013/36/EU irányelvvel (CRD) összhangban történő megadása során alkalmazandó közös értékelési módszertant határozza meg, az (EU) 2019/878 irányelvvel módosított, az említett irányelv 8. cikkének (5) bekezdése által az EBH-ra ruházott megbízatásnak megfelelően.

Alkalmazási kör

6. Ez az iránymutatás minden olyan esetre alkalmazandó, amikor a később módosított 2013/36/EU irányelvvel összhangban az illetékes hatóságoknak az 575/2013/EU rendelet² (CRR) 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának a) és b) alpontjában meghatározott hitelintézet engedélyezését kell értékelniük.

Címzettek

7. Ezen iránymutatás címzettjei az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének i) pontjában meghatározott illetékes hatóságok.

Fogalommeghatározások

8. Eltérő rendelkezés hiányában a CRR-ben, a CRD-ben, a befektetési vállalkozások prudenciális szabályozásáról szóló (EU) 2019/2033 rendeletben³ és a befektetési vállalkozások felügyeletéről szóló (EU) 2019/2034 irányelvben⁴ használt és meghatározott fogalmak ebben az iránymutatásban is az említett rendeletben, illetve irányelvekben használt jelentéssel bírnak.
9. Ezen túlmenően az iránymutatás alkalmazásában a következő fogalmak az alábbi jelentéssel bírnak:

² A befektetési vállalkozások prudenciális szabályozásáról szóló (EU) 2019/2033 rendelettel módosított változat.

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról

**A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás
elleni felügyeletet ellátó hatóság**

Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke (2)
bekezdésének iii. pontjában meghatározott
illetékes hatóság

CAM

Közös értékelési módszertan

3. Végrehajtás

Alkalmazás időpontja

10. Jelen iránymutatást 2022.04.08-ig kell alkalmazni.

4. Alapelvek

4.1 Közös értékelési módszertan

11. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a CRR 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hitelintézet engedélyezése céljából az ezen iránymutatásban meghatározott közös értékelési módszertant alkalmazzák.
12. A közös értékelési módszer meghatározza azokat a kritériumokat és módszereket, amelyek alapján az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a 2013/36/EU irányelv 10–14. cikkében a hitelintézeti engedély megadására vonatkozóan előírt közös követelményeket.
13. Ezen iránymutatás alkalmazásában a kockázatra való hivatkozások a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával összefüggő kockázatokat is magukban foglalják. Az illetékes hatóságoknak ezért az engedély megadása céljából átfogóan értékelniük kell a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szempontokat. E célból az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 117. cikkének (5) bekezdésével összhangban együtt kell működniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó illetékes hatósággal és adott esetben más érintett állami szervekkel⁵.
14. Annak biztosítása érdekében, hogy az engedély megadása megbízható információkon alapuljon, az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* alapján a kérelemmel együtt benyújtott információkat és dokumentumokat a hitelesség, az egyértelműség, a pontosság, a naprakészség és a teljesség követelményeinek való megfelelés szempontjából, valamint az intézmény megbízható és prudens vezetésének biztosítása érdekében. Az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 10. cikkének (2) bekezdése értelmében az illetékes hatóságok kiegészítő információk vagy további magyarázatok benyújtását is előírhatják a kérelmező számára.
15. A közös értékelési módszertan technológiai szempontból semleges és innovációbarát, ezért bármilyen üzleti modellel, akár hagyományos, akár innovatív üzleti modellel és/vagy megvalósítási mechanizmusokkal rendelkező kérelmező hitelintézetekre kiterjed, ugyanakkor nem ír elő követelményeket konkrét technológiák alkalmazására vagy konkrét struktúrák bevezetésére. Ezért nem akadályozza az új technológiák és innovatív üzleti modellek megjelenését és elterjedését. Ennek megfelelően az illetékes hatóságok nem részesíthetik előnyben vagy akadályozhatják meg egy adott technológia elfogadását, és nem részesíthetnek előnyben vagy hátrányos bánásmódban egy adott üzleti modellt vagy szolgáltatást a kérelem

⁵ Különösen a 2013/36/EU irányelv szerinti, a prudenciális felügyeleti hatóságok, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok és a pénzügyi információs egységek közötti együttműködésről és információcseréről szóló EBH-iránymutatás. A konzultációs dokumentum, EBH/CP/2021/21, 2021. május 27., elérhető a következő internetcímen: <https://www.eba.europa.eu/eba-consults-new-guidelines-cooperation-and-information-exchange-area-anti-money-laundering-and>

értékelésével összefüggésben. Ez nem érinti annak szükségességét, hogy az üzleti modell vagy a megvalósítási mechanizmus ne akadályozza az illetékes hatóságok hatékony felügyeletét.

16. Az EU-szerte egyenlő feltételek biztosítása érdekében az illetékes hatóságok értékelésének kizárólag technikai jellegűnek kell lennie, tükröznie kell a prudenciális szabályozást, és összhangban kell állnia a 2013/36/EU irányelv 11. cikkével.

4.1.1 Arányosság

17. Az illetékes hatóságoknak az ezen iránymutatásban meghatározott arányosság elvével összhangban kell elvégezniük az engedély megadásának értékelését annak biztosítása érdekében, hogy az értékelés összhangban legyen a kérelmező hitelintézet egyedi kockázati profiljával és üzleti modelljével, hogy a szabályozási követelmények célkitűzései ténylegesen megvalósuljanak.

18. Ebből a célból az illetékes hatóságoknak az alábbi kritériumokat kell figyelembe venniük:

- a) a kérelmező hitelintézet és adott esetben a prudenciális konszolidáció körébe tartozó leányvállalatai mérlegfőösszegének várható nagysága;
- b) a kérelmező hitelintézet várható földrajzi jelenléte, valamint tevékenységeinek nagyságrendje minden egyes joghatóságra vonatkozóan;
- c) a kérelmező hitelintézet jogi formája, ideértve azt is, hogy a hitelintézet egy csoport rész-e;
- d) az intézményt tőzsdén jegyzett entitás-e;
- e) a kérelmező hitelintézet által végzett tervezett tevékenységek és szolgáltatások típusa (pl. lásd még a 2013/36/EU irányelv 1. mellékletét és 2014/65/EU irányelv 1. mellékletét);
- f) az üzleti modell (beleértve annak innovatív jellegét, egyediségét vagy összetettségét) és stratégia, valamint a megvalósításból és végrehajtásból eredő kockázat várható szintje; a célzott üzleti tevékenységek jellege és összetettsége;
- g) a hitelintézet szervezeti struktúrája;
- h) a kérelmező hitelintézet tervezett kockázati stratégiája, kockázatvállalási hajlandósága és kockázati profilja;
- i) a kérelmező hitelintézet tulajdonosi és finanszírozási struktúrája;
- j) ügyfelek jellege (pl. lakossági, vállalati, intézményi, kisvállalkozások, közintézmények), valamint a tervezett termékek vagy szerződések összetettsége;
- k) a tervek szerint kiszervezett tevékenységek és az értékesítési csatornák;

- l) a meglévő és/vagy tervezett információtechnológiai (IT) rendszerek, beleértve a folyamatos rendszereket és az e területhez tartozó tevékenységek kiszervezését.
 - m) a kérelmező hitelintézet olyan csoporthoz tartozik-e, amely az illetékes hatóság összevont felügyelete alá tartozik;
 - n) a kérelmező hitelintézet csak meghatározott tevékenységekre vonatkozóan nyújt-e be kérelmet, vagy egy meglévő hitelintézet kérelmezi-e tevékenységi engedélyének bővítését, ha az engedélyt kizárólag meghatározott tevékenységek végzésére adták ki;
 - o) az engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standardban előírt információk típusával és terjedelmével való összhang.
19. A 18. bekezdés m) pontja esetében és az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 10. cikkének (1) bekezdésével összhangban az értékelés intenzitásának figyelembe kell venni az illetékes hatóság – a rendelkezésére álló információkon alapuló – közvetlen ismereteit a kérelmező hitelintézet vagy csoport üzleti modelljéről, kockázati profiljáról és aktuális prudenciális, pénzügyi, üzleti és működési feltételeiről.
20. A 18. bekezdés n) pontja esetében, feltéve, hogy a tevékenységbővítés nem változtatja meg lényegesen a hitelintézet jellegét és kockázati profilját, az illetékes hatóságok értékelésének terjedelmét korlátozni kell, és annak a további új tevékenységek általános üzleti modellre és a prudenciális követelményeknek való megfelelés képességére, különösen a hitelintézet megbízható és prudens vezetésére gyakorolt hatására kell összpontosítani (beleértve különösen az új üzletágak nyereségességét és az üzleti terv általános fenntarthatóságát, az irányítási jogkörrel vagy felügyeleti jogkörrel rendelkező vezető testület tagjainak, a belső kontroll rendszer és az informatikai rendszerek alkalmasságát). Figyelembe kell venni az illetékes hatóság kérelmező hitelintézet üzleti modelljére, kockázati profiljára és aktuális prudenciális, pénzügyi, üzleti és működési feltételeire vonatkozó közvetlen ismeretét.
21. Az arányosság elvének illetékes hatóságok általi alkalmazása soha nem eredményezheti azt, hogy a kérelmező hitelintézet mentesüljön az engedély megadására vonatkozó kötelező követelmények teljesítése alól.

4.2 Az engedélyezés és a folyamatos működés felügyeleti értékelése közötti összhang és folytonosság

22. A közös értékelési módszertannal összhangban az illetékes hatóságoknak a hitelintézetként történő engedélyezés iránti kérelmet a prudenciális követelményekkel és a folyamatos működés során alkalmazott felügyeleti értékelési módszerekkel összhangban kell értékelniük. El kell kerülniük azokat az értékelési gyakorlatokat, amelyek a hitelintézet életciklusának különböző szakaszaiban egymásnak ellentmondó megközelítéseket alkalmaznak.
23. E célból, a szabályozás megkettőződése és az azzal kapcsolatos következetlenség elkerülése érdekében ezt az iránymutatást az EBH alapító rendelete 1. cikkének (2) bekezdésében említett

jogalkotási aktusok rendelkezéseivel, valamint az e jogalkotási aktusok alapján elfogadott kapcsolódó, felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokkal, szabályozástechnikai standardokkal, végrehajtás-technikai standardokkal, iránymutatásokkal és ajánlásokkal összhangban kell értelmezni, amelyek a közös értékelési módszertan szempontjából relevánsak, és – amennyiben indokolt és lehetséges – hivatkozni kell rájuk.

24. Az illetékes hatóságok értékelésének a hitelintézet megbízható és prudens vezetésének biztosítására kell összpontosítania a piacra lépés első napjától kezdődően.
25. Annak biztosítása érdekében, hogy e cél teljesüljön, az illetékes hatóságok csak akkor adhatják meg az engedélyt, ha meggyőződtek arról, hogy valamennyi engedélyezési követelménynek megfelelnek. Mindazonáltal az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a technikai és működési kiigazításokat, amelyek a hitelintézetre a működési engedély kiadásáig tartó időszakaszban vonatkozhatnak. E körülmények megfelelő figyelembevételének biztosítása érdekében az illetékes hatóságok előzetes feltételeket és/vagy utólagos kötelezettségeket vagy korlátozásokat alkalmazhatnak, vagy a lenti 26–29. bekezdéssel összhangban pontosíthatják a felügyeleti hangsúly konkrét területeire vonatkozó elvárásait.
26. Az illetékes hatóságok saját mérlegelésük alapján az engedély kiadásának időpontja tekintetében előzetes feltételeket és/vagy utólagos kötelezettségeket írhatnak elő a kérelmező hitelintézet számára. Az ilyen előzetes feltételek és/vagy utólagos kötelezettségek meghatározásához szükséges, hogy az illetékes hatóságok pozitívan értékeljék, hogy az engedély megadására vonatkozó valamennyi követelmény lényegében teljesül, és az engedély megadásával teljesítettnek tekintendő. Az egyértelműség és a jobbiztonság biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak az előzetes feltételeket és/vagy utólagos kötelezettségeket alkalmazásukkor világosan és jól meg kell fogalmazniuk.
27. A 26. bekezdéssel összhangban az illetékes hatóságok kizárólag az engedélyezési követelmények formai és nem lényegi szempontjaival kapcsolatos olyan előzetes feltételeket alkalmazhatnak, amelyeket a kérelmező hitelintézet a gyakorlatban csak azt követően teljesíthet, hogy az illetékes hatóság pozitívan értékelte az összes engedélyezési követelmény érdemben történő teljesítését. Az engedélyezési követelmények formai vagy nem lényegi szempontjai közé tartozhat – a körülményektől függően – például a kérelmező által hivatalosan elfogadott dokumentum benyújtása, a kérelmező belső eljárásának hivatalos véglegesítése vagy az IKT-rendszer tesztelése azok gyakorlati működésének ellenőrzése érdekében.
28. A fenti 26. és 27. bekezdésben meghatározott követelményekkel és korlátozásokkal összhangban az illetékes hatóságok általi engedélyezéshez előzetes feltételek kapcsolódhatnak olyan esetekben, amelyekben a kérelmezőnek vagy a szervezetnek az engedély hatálybalépése előtt intézkedést kell meghoznia, vagy cselekménytől kell tartózkodnia. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a megfelelés határidejét, és egyértelműen jelezniük kell, hogy az engedély csak akkor lép hatályba, ha a feltétel teljesül. Mindaddig, amíg a feltétel nem teljesül, a kérelmező hitelintézet nem végezhet banki

tevékenységet, illetve nem használhatja a „bank”, „takarékpénztár” megnevezést vagy más banki nevet.

29. A 26. bekezdéssel összhangban az illetékes hatóságok az engedély megadása után felmerülő kérdések kezelése érdekében utólagos kötelezettségeket írhatnak elő a kérelmező hitelintézet számára. Ezt követően az illetékes hatóságok csak akkor írhatnak elő ilyen utólagos kötelezettségeket, ha annak ellenére, hogy a kérelmező hitelintézet lényegében teljesíti az összes engedélyezési követelményt, indokolt esetben külön nyomon kell követni és végre kell hajtani egy vagy több követelménynek való folyamatos megfelelést. Ennek megfelelően az illetékes hatóságoknak egyértelművé kell tenniük, hogy bár valamely kötelezettség teljesítésének elmulasztása önmagában nem érvényteleníti az eredeti engedélyt, a meg nem felelésüket felügyeleti eszközökkel kell kezelni, vagy végrehajtási intézkedések és/vagy szankciók alkalmazását kell eredményezniük. Például kötelezettségek írhatók elő olyan kérdésekkel kapcsolatban, amelyek az engedélyezés végrehajtási intézkedéseinek minősülnek, mint a jelentéstételi kötelezettségek vagy annak biztosítása, hogy a vezető testület tagjai igazolják megfelelő szaktudásukat (pl. képzés végzése).
30. Az illetékes hatóságok – az engedélyezés valamennyi követelményének a kérelmező hitelintézet általi teljesítésének sérelme nélkül, valamint az engedély megadásával kapcsolatos pozitív értékelés függvényében – saját mérlegelésük alapján az engedély kiadásának időpontjában korlátozásokat írhatnak elő azon tevékenységek egy része vagy egészének terjedelmét illetően, amelyek elvégzésére a hitelintézet engedélyt kap. Az illetékes hatóságok ugyanabban az engedélyezési dokumentumban vagy attól függetlenül írhatnak elő korlátozásokat a kérelmező hitelintézet banki tevékenységeinek egy részét vagy egészét illetően. Az egyes vagy minden banki tevékenységre kiterjedő korlátozás vállalását a kérelmező hitelintézet a kérelemben javasolhatja, vagy az illetékes hatóság átfogó értékelésének eredménye is lehet.
31. Az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében az illetékes hatóságoknak egyértelműen meg kell határozniuk ezeket a korlátozásokat. Az illetékes hatóságok például korlátozásokat alkalmazhatnak az engedélyben, előírva azt a kötelezettséget, hogy betétesenként csak meghatározott összegig gyűjthetők betétek, vagy csak meghatározott típusú értékpapírokat lehet kibocsátani, vagy csak meghatározott típusú befektetők számára lehet értékpapírokat kibocsátani. Az alkalmazott korlátozások feloldásához az illetékes hatóság 18. bekezdéssel összhangban álló arányos értékelése szükséges.
32. Az engedély megadására vonatkozó valamennyi követelmény teljesítésétől függően az illetékes hatóságok – az engedély kiadásának időpontjában – felhívhatják a kérelmező hitelintézet figyelmét a felügyeleti hangsúly bizonyos területeire, és ugyanazon engedélyezési dokumentumban vagy attól függetlenül ismertethetik elvárásaikat. Az illetékes hatóságoknak meg kell indokolniuk és gondosan meg kell határozniuk a problémát és a kitűzött célokat. Az illetékes hatóság elvárásainak iránymutatásként kell szolgálniuk a hitelintézet számára a folyamatos működés során annak ellenére, hogy jogilag nem kötelező erejűek.

33. Amennyiben a kérelmező hitelintézet bankcsoporthoz tartozik, és összevont helyzetük alapján a kérelmező hitelintézetnek vagy anyavállalatának meg kell felelnie a CRR második-nyolcadik részében meghatározott prudenciális követelményeknek, az illetékes hatóságoknak a kérelmező által az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 4. cikkének f) pontja alapján benyújtott elemzést teljességének és átfogó jellegének értékelése céljából felül kell vizsgálniuk. Amennyiben az illetékes hatóság egyben az összevont felügyeletet ellátó hatóság is, konszolidált szinten is meg kell vizsgálnia az alkalmazandó prudenciális követelményekre gyakorolt hatásokat.
34. Az illetékes hatóságoknak – különös tekintettel a CRD 14. cikkének (3) bekezdése szerinti szoros kapcsolatok fennállására – meg kell állapítaniuk azoknak a tényezőknek a meglétét, amelyek akadályozhatják a felügyeleti feladatok– adott esetben összevont alapon történő – hatékony gyakorlását, és az *engedélyezésre vonatkozó információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 12. cikkével összhangban mérlegelniük kell a releváns információkat, körülményeket vagy helyzeteket.

4.3 Engedélyköteles helyzetek

35. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy két vagy több hitelintézet olyan egyesülése esetén, amelynek következtében az egyesített banki tevékenységek megkezdése érdekében új jogalany jön létre, ezt az újonnan alapított jogalanyt az illetékes hatóságnak előzetesen engedélyeznie kell. Hasonlóképpen azokban a tagállamokban, ahol az engedélyt tevékenységenként adják meg, az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzleti tevékenységeknek másik hitelintézet beolvadásával történő egyesülés vagy tevékenységek harmadik fél hitelintézettől történő átvételének eredményeként történő kibővítése az engedély előzetes kibővítéséhez legyen kötve, amennyiben az ilyen új üzleti tevékenységekre a hitelintézet részére megadott engedély még nem terjed ki.
36. A csoportszintű szerkezetátalakítási ügyletek végrehajtása vagy a tevékenységek egyik szervezetről a másikra hitelintézetként történő átruházása bizonyos tevékenységeknek az ügyletről való leválasztását és azoknak egy újonnan létrehozott ideiglenes szervezetre való átruházását teheti szükségessé azt megelőzően, hogy e tevékenységeket az átvevő hitelintézetbe olvasztanak bele.⁶
37. Amennyiben az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy az ideiglenesen átruházott tevékenységek tekintetében az ilyen szervezet megfelel a hitelintézet fogalom meghatározásának, az adott szervezet esetében előzetes engedély szükséges.

⁶ Például valamely csoport részét képező hitelintézet eladása, ugyanakkor bizonyos tevékenységeknek, amelyekhez a leválasztott jogalany hitelintézeti engedélyre van szükség, a csoporton belül kell maradniuk. Azok a tevékenységek, amelyeknek maradniuk kell, például egy új, ideiglenes jogi személy formájában választhatók le, és később egyesíthetők a csoporthoz tartozó másik, hitelintézetként engedélyezett vállalkozással.

38. A fenti bekezdés sérelme nélkül az illetékes hatóságok nem köthetik előzetes engedély kiadásához a hitelintézet tevékenységeinek ideiglenes intézménynek való átadását, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
- (a) az ideiglenes intézmény létrehozása megfelel az ügylet végrehajtásához szükséges struktúrára vonatkozó formai követelményeknek, és az ideiglenes hitelintézet várható élettartama egy „jogi másodperc”, azaz egy meghatározatlan rövid időszaknak felel meg, amely alatt az ideiglenes intézmény a hitelintézet tevékenységeit gyakorolja annak érdekében, hogy formálisan teljesüljenek az ideiglenes intézmény és a felvásárló egyesüléséhez szükséges jogi lépések, valamint
 - (b) az egyesülő intézmények megfelelő és elégséges intézkedéseket hoztak az ügylet végrehajtási kockázatainak kezelésére, beleértve azt az esetet is, ha az átruházás nem végezhető el a „jogi másodpercen” belül. Az ilyen intézkedéseknek (például a tevékenységek visszaadásának) annak biztosítására kell irányulniuk, hogy az ideiglenes szervezet ne lehessen aktív a piacon olyan tevékenységek folytatásával, amelyekhez hitelintézeti engedély szükséges.
39. Az illetékes hatóságoknak egyértelművé kell tenniük, hogy a hitelintézeti tevékenység folytatására vonatkozó, egy adott intézménynek adott engedélyt csak ez a intézmény használhatja, és az nem ruházható át másik intézményre.
40. Tekintettel arra, hogy az engedélyt az alkalmazandó nemzeti jog alapján az illetékes hatóságok adják meg, amennyiben egy hitelintézet székhelyét egy másik tagállamba kívánja áthelyezni, az illetékes hatóságoknak az áthelyezést azon tagállam illetékes hatóságának előzetes engedélyéhez kell kötniük, amelyben a hitelintézet létesítő okirat szerinti új székhelye lesz.
41. Az alkalmazandó nemzeti társasági joggal összhangban a meglévő hitelintézet megváltoztathatja jogi formáját. Amennyiben a jogi forma megváltozása nem jár lényeges felügyeleti változásokkal, az illetékes hatóságok a változtatást nem köthetik új vagy módosított engedély kiadásához.

5. A CRR 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának a) alpontja szerinti hitelintézeti engedély és annak hatálya

5.1 Engedély iránti kérelmet igénylő tevékenységek

42. A 2013/36/EU irányelv értelmében a megtakarítások és a pénzügyi stabilitás védelme megköveteli, hogy a hitelintézeti tevékenység végzéséhez az illetékes hatóság előzetes engedélye szükséges, amely csak a kérelmező hitelintézet által benyújtott kérelem kedvező elbírálását követően adható meg.
43. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a kérelmező megfelel-e a hitelintézetnek a CRR 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának a) alpontjában foglalt fogalommeghatározása valamennyi elemének, vagyis „olyan vállalkozás, amely a nyilvánosságtól betéteket vagy más visszafizetendő pénzeszközöket vesz át, valamint saját számlára hiteleket nyújt”. Különösen azt kell vizsgálniuk, hogy mind a „betétek vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő átvételét”, mind pedig a „saját számlára történő hitelnyújtást” a kérelmező hitelintézet gyakorolja.
44. Ez nem érinti a hitelintézetek azon lehetőségét, hogy a CRD I. mellékletében és a nemzeti joggal összhangban meghatározott tevékenységeket végezzenek. Az üzleti terv illetékes hatóságok általi értékelésének ezért ki kell terjednie a kérelmező hitelintézet által az üzleti tervben előírányzott valamennyi tevékenységre, beleértve azokat is, amelyek túlmutatnak a betétek vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő átvételén vagy saját számlára történő hitelnyújtáson, függetlenül attól, hogy azok szerepelnek-e a CRD I. mellékletében, vagy a nemzeti jog szerinti további tevékenységeket. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a tervezett tevékenységek és a kérelmező belső szervezete közötti kapcsolatot és koherenciát, valamint azt, hogy nincsenek-e olyan elemek, amelyek akadályozhatnák felügyeleti feladataik hatékony ellátását. Ennek megfelelően az illetékes hatóságoknak egyértelművé kell tenniük, hogy az engedélyezést követően a kérelmező hitelintézetet átfogó vizsgálatnak vetik alá a hitelintézet által végzett valamennyi tevékenység tekintetében, kizárólag abból a célból, hogy meghatározzák az ilyen tevékenységeknek a prudenciális szabályozásra és a hitelintézet egzésének felügyeletére gyakorolt hatását.
45. Amennyiben az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy a kérelmező hitelintézet üzleti modellje nem felel meg a hitelintézetre vonatkozó, a CRR 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának a) alpontjában foglalt meghatározás valamennyi elemének, meg kell tagadniuk az engedély megadását.

46. A hitelintézetnek a CRR 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának a) alpontjában foglalt meghatározását alkotó elemekre vonatkozó közös uniós fogalom hiányában ez az iránymutatás jelzi az illetékes hatóságok számára az ilyen elemek alapvető szempontjait, valamint azokat a területeket, amelyekre az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a kérelem elbírálása során.
47. Annak értékelésekor, hogy teljesülnek-e az „amelynek tevékenysége” kifejezésben foglaltak, az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a „betétek vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő elfogadása” és a „saját számlára történő hitelnyújtás” tevékenység kombinációjára rendszeres és szisztematikus módon kerül-e sor.
48. A megtakarítások védelmének általános elve alapján annak értékelésekor, hogy a bankbetétek vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő „elfogadásának” kifejezésben foglaltak teljesülnek-e, az illetékes hatóságoknak többek között arról kell meggyőződnie, hogy a kérelmező hitelintézet üzleti modellje (és így finanszírozási struktúrája) magában foglalja az ilyen betétek és más visszafizetendő pénzeszközök átvételét és/vagy teljes visszafizetésig való tartását. A teljes visszafizetés a tőkeösszegre vonatkozik, adott esetben a felhalmozott kamatokkal együtt.
49. Annak értékelésekor, hogy a „betétek” kifejezésben foglaltak teljesülnek-e, az illetékes hatóságoknak figyelmüket legalább annak biztosítására kell összpontosítani, hogy a betétekre az alábbiak vonatkozzanak:
- bármilyen formában (például érmék, bankjegyek, számlapénz stb.) tartott fiat pénzt jelentenek;
 - kérésre vagy szerződésben kikötött időpontban, kamattal vagy felárral együtt vagy anélkül visszafizetendők;
 - azokat harmadik felektől (jogi vagy természetes személyektől) kapták;
 - azokat a tevékenység üzleti tevékenység keretében történő végzése során kapták.
50. Az illetékes hatóságoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy a betétek többféle formát ölthetnek, átruházhatóak lehetnek, vagy egyéb betétek is lehetnek, beleértve a takarékbetéteket, a lekötött betéteket és a nem átruházható letéti jegyeket.
51. Az illetékes hatóságoknak többek között azt is biztosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/49/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, biztosítható betét fogalma és a betétbiztosítási rendszer visszafizetési kötelezettsége alóli kivételek ne befolyásolják a „betéteknek” a hitelintézeti engedély megadása szempontjából vett fogalmát.
52. Annak értékelésekor, hogy a „más visszafizetendő pénzeszközök” kifejezésben foglaltak teljesülnek-e, az illetékes hatóságoknak „a pénzügyi eszközökre [kell hivatkozniuk], amelyek

rendelkeznek a visszafizetési kötelezettség lényeges jellemzőjével”, valamint „azokra is, amelyekre – bár nem rendelkeznek e jellemzőkkel – a fizetett pénzeszközök visszafizetésére irányuló szerződéses megállapodás vonatkozik”⁷. Azt is figyelembe kell venniük, hogy ennek a fogalomnak ki kell terjednie a kötvényekre és más hasonló értékpapírokra, például a (nem névre szóló) átruházható letéti jegyekre, feltéve, hogy azokat a hitelintézet folyamatosan bocsátja ki⁸.

53. Annak értékelésekor, hogy a betéteket vagy más visszafizetendő pénzeszközöket a „nyilvánosságtól” fogadnak-e el, az illetékes hatóságoknak különösen arra kell összpontosítaniuk, hogy a „betéteket vagy más visszafizetendő pénzeszközöket” vállalkozásként a hitelintézettől eltérő jogi vagy természetes személyektől kapták-e.
54. Annak értékelésekor, hogy a „hitelnyújtás” kifejezésben foglaltak teljesülnek-e, az illetékes hatóságoknak különösen arra kell összpontosítaniuk, hogy a kérelmező hitelintézet megállapodást köt-e valamely pénzösszeg meghatározott vagy meg nem határozott célra, megállapodás tárgyát képező időszakra történő rendelkezésre bocsátásáról, amely összeget a megállapodás szerinti feltételek szerint kell visszafizetni, és általában díjazás fejében bocsátják rendelkezésre. Különösen a „saját számlára” kifejezés tekintetében az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a kérelmező hitelintézet a nyújtott finanszírozás hitelezője kíván-e lenni.
55. A hitelintézeti engedély megadására vonatkozó értékelés részeként az illetékes hatóságoknak azt is mérlegelniük kell, hogy a kérelmező hitelintézeti engedély megadása az alapul szolgáló helyzet és a kérelmező hitelintézet aktuális körülményei miatt szükséges-e. Értékelniük kell a hitelintézeti engedély megfelelőségét és szükségességét, figyelembe véve a kérelmező hitelintézet által végezni kívánt tevékenységeket.
56. Amennyiben a kérelemmel együtt benyújtott információk alapján nem teljesen egyértelmű, hogy a kérelmező hitelintézet tényleges üzleti célja-e hitelintézetként üzleti tevékenység folytatása, az illetékes hatóságoknak további szinteken is meg kell vizsgálniuk a kérelmet. Ez különösen akkor szükséges, ha úgy érzlelik, hogy a hitelintézet fogalom meghatározása egyes elemeinek való korlátozott vagy formai megfelelés áll fenn.

Ilyen körülmények között az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a kérelmező hitelintézetnek a kérelem benyújtása mögötti lehetséges további üzleti indítékait, például a hitelintézeti jogállásból eredő előnyöket a jóhírnév, a fizetési és elszámolási rendszerekhez való hozzáférés és az olcsóbb finanszírozás tekintetében. Az illetékes hatóságoknak többek között különös hangsúlyt kell fektetniük a tervezett tevékenységek kockázati szintjére és az üzleti modell életképességére, figyelembe véve többek között a betétbiztosítási rendszerekre gyakorolt lehetséges negatív hatásokat, valamint a központi bankoknál tárolt biztosítékok összegét és minőségét.

⁷ A Bíróság C-366/97. sz. Romanelli-ügyben hozott, 1999. február 12-i ítélete.

⁸ A CRD (14) preambulumbekzdése szerint [a] hitelintézetek felügyeletének koordinációjára vonatkozó intézkedések hatályát ezért amennyire csak lehet, ki kell szélesíteni, hogy az kiterjedjen mindazokra az intézményekre, amelyek üzleti tevékenységük keretében betéteket gyűjtenek vagy *egyéb módon, úgymint kötvények és más hasonló értékpapírok folyamatos kibocsátása révén visszafizetendő pénzeszközöket fogadnak el a nyilvánosságtól [...]*” (utólagos kiemelés).

5.2 Az engedély hatálya

57. Az engedély uniós jogban meghatározott egységes hatályának hiányában előfordulhat, hogy nemzeti szinten különböző rendszerek vannak érvényben. Ennek megfelelően, amennyiben „általános engedélyezési” rendszerek vannak érvényben, az engedély a CRD I. mellékletében és a nemzeti joggal összhangban felsorolt valamennyi tevékenységre kiterjed.
58. Ezzel szemben, ha nincs ilyen „általános engedély”, az engedélyt tevékenységenként adják ki, és csak azokra a konkrét tevékenységekre terjed ki, amelyekre az engedélyt megadták. Ez utóbbi esetben az illetékes hatóságoknak aktualizálniuk kell a korábban kiadott engedély hatályára vonatkozó értékelésüket minden olyan esetben, amikor a hitelintézet üzleti tevékenységének olyan tevékenységekre való kibővítését kéri, amelyekre a kiadott engedély nem terjed ki. Ezt az értékelést a 20. bekezdésben meghatározott iránymutatással összhangban kell elvégezni.
59. Az 57. és az 58. bekezdés hatálya alá tartozó mindkét esetben azonban az illetékes hatóságok értékelésének ki kell terjednie az üzleti tervben előírányzott valamennyi tevékenységre.

6. A CRR 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontja szerinti hitelintézetként történő engedélyezésre vonatkozó közös értékelési módszertan

60.A CRD 8a. cikkének megfelelően a CRR 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) i-iii. alpontjában meghatározott feltételek egyikét teljesítő vállalkozásoknak hitelintézeti engedélyt kell kérelmezniük.

61.E célból az érintett vállalkozásoknak kérelmet kell benyújtaniuk az illetékes hatósághoz az EBH 2020/11. sz. szabályozástechnikai standardban (az engedélyhez a CRD 8a. cikke (6) bekezdésének a) pontja szerinti szükséges információk ⁹) meghatározott tájékoztatási követelményeknek megfelelően.

62.Az illetékes hatóságoknak a hitelesség, az egyértelműség, a pontosság és a teljesség követelményeinek való megfelelés szempontjából, valamint a hitelintézet megbízható és prudens vezetésének biztosítása érdekében meg kell vizsgálniuk ezeket az információkat. Az értékelés alapján kiegészítő információkat vagy pontosítást kérhetnek az EBH 2020/11. sz. szabályozástechnikai standard (az engedélyhez a CRD 8a. cikke (6) bekezdésének a) pontja szerint szükséges információk) 1. cikkének (5) bekezdésével összhangban.

63.A kérelem áttekintése és értékelése érdekében az illetékes hatóságoknak ezen iránymutatás valamennyi szakaszát indokolt mértékben kell alkalmazniuk, figyelembe véve a kérelmező sajátos jellemzőit. Ez nem érinti azon további értékelési kritériumok e szakaszban történő meghatározását, amelyek figyelembe veszik a kérelmező CRR4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontja szerinti sajátosságait.

64.Az értékelésnek a CRD 8a. cikkének (5) bekezdésével összhangban történő egyszerűsítése érdekében az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük a 2014/65/EU irányelv (MiFID2) 67. cikkében megjelölt illetékes hatósággal. Az illetékes hatóságoknak – különösen az arra vonatkozó saját értékelés céljából, hogy a kérelmező megfelel-e a hitelintézeti engedélyezés feltételeinek – figyelembe kell venniük a MiFID2 67. cikkében meghatározott illetékes hatóság által azzal kapcsolatban készített értékelést, hogy a kérelmező folyamatosan megfelel a MiFID szerinti engedélyezés feltételeinek.

⁹ Az EBH 2020. december 16-i RTS/2020/11. sz., a befektetési vállalkozásokra vonatkozó új prudenciális rendszer végrehajtásával kapcsolatos, következőket érintő szabályozástechnikai standardtervezetekről: — A hitelintézetek engedélyezéséhez szükséges, a 2013/36/EU irányelv 8a. cikke (6) bekezdésének a) pontja szerinti információk [...]. <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/investment-firms/regulatory-technical-standards-prudential-requirements-investment-firms>

65. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a kérelmező hitelintézet a piacra lépés első napjától engedélyezett hitelintézetként megfeleljen az alkalmazandó prudenciális követelményeknek. Az illetékes hatóságoknak ezért megfelelően be kell állítaniuk értékelésük intenzitását azon kérelmezők tekintetében, akik a kérelem benyújtását megelőzően a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményektől eltérő prudenciális követelmények hatálya alá tartoztak.

66. Az üzleti terv értékelése céljából az illetékes hatóságoknak – amennyiben alkalmazandó – a 7. szakaszban meghatározott módszertant kell alkalmazniuk. Figyelembe kell venniük továbbá a kérelmező hitelintézet üzleti modelljének sajátosságait, különös tekintettel a jövedelemtermelő bevételi modell jellemzőire, a finanszírozási struktúrára, valamint azon konkrét kockázatokra, amelyeknek az ilyen üzleti modell ki van téve vagy ki lehet téve.

7. Üzleti terv elemzése

7.1 Általános kritériumok

67. Az üzleti terv illetékes hatóságok általi értékelésének a kérelmező hitelintézet által benyújtott releváns dokumentumokon és információkon kell alapulnia, különösen az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 4. cikkének a)–h) pontja és 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a kérelmező hitelintézet üzleti modelljére, stratégiájára és kockázati profiljára kell összpontosítania, és arra kell törekednie, hogy állást foglaljon a kérelmező hitelintézet üzleti modelljének életképességéről és fenntarthatóságáról, valamint arról, hogy képes-e a tervezési időhorizonton belül megfelelni a prudenciális követelményeknek.
68. A 13. bekezdéssel összhangban az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a kérelmező hitelintézet üzleti tervéből eredő pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitétséget. E célból az illetékes hatóságoknak különösen azt kell értékelniük, hogy az ágazatok, a tevékenységek, a termékek, a megcélzott ügyfelek, a földrajzi és forgalmazási csatornák magasabb pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatot jelentenek-e.
69. A 15. és 16. bekezdésben meghatározott elvekkel összhangban az illetékes hatóságoknak tartózkodniuk kell bizonyos üzleti modellek előnyben részesítésétől, és semlegeseknek kell lenniük joghatóságuk üzleti igényei tekintetében.
70. Az illetékes hatóságoknak az értékelés intenzitását a 18. bekezdésben meghatározott arányossági kritériumok fényében kell meghatározniuk.
71. Általános kritériumként az illetékes hatóságoknak szakértői véleményük alapján kell elvégezniük az üzleti terv minőségi és mennyiségi értékelését. Az egyenlő bánásmód és a belső következetesség biztosítása érdekében a szakértői véleménynek az ezen iránymutatásban és különösen a 7. szakaszban meghatározott kritériumokon és módszertanon kell alapulnia.
72. A 71. bekezdés sérelme nélkül, az üzleti terv értékelésének támogatása érdekében, valamint a megfelelő és megvalósítható mértékben az illetékes hatóságok a 99. bekezdésben meghatározott kritériumokkal összhangban összehasonlíthatják a hasonló intézményeket.
73. Az engedélyezési szakasz és a kérelmező hitelintézet folyamatos felügyelete közötti felügyeleti folytonosság biztosítása érdekében az üzleti terv engedélyezés céljából elvégzett értékelésének elemzését és eredményét meg kell osztani az illetékes hatósággal, többek között az 4.2. szakasz 25–32. bekezdésében hivatkozott előzetes feltételek, utólagos kötelezettségek vagy korlátozások formájában meghatározott olyan kockázatcsökkentő intézkedések nyomon követése céljából, amelyeket az illetékes hatóság az engedély megadásával kapcsolatos értékeléssel összefüggésben esetleg kért.

7.2 Értékelési módszertan

7.2.1 Üzleti stratégia

74. Az illetékes hatóságoknak minőségi felülvizsgálatot kell végezniük a kérelmező hitelintézet üzleti stratégiájáról annak érdekében, hogy áttekintést kapjanak az általa folytatni kívánt tevékenység típusokról, azok földrajzi megoszlásáról, az alapul szolgáló feltevések hitelességéről és a kérelmező hitelintézet kapcsolódó kockázati profiljáról.
75. E célból az illetékes hatóságoknak világos képet kell kapniuk a következőkről:
- (a) a kérelmező hitelintézet által folytatni kívánt tevékenységek típusai, beleértve a főtevékenység és nemfőtevékenység, valamint a megcélzott ügyfelek típusainak azonosítását. Ennek az elemzésnek funkcionálisnak kell lennie az engedély hatálya alá tartozó tevékenységek vagy – a 58. bekezdéssel összhangban – az engedély hatályának, valamint adott esetben más megfelelő engedélyezési rendszerek rendelkezésre állásának meghatározásához. A felülvizsgálat célja továbbá, hogy az illetékes hatóság megértse a kapcsolódó kockázati profilt, beleértve a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot, valamint a tőkekövetelményekre, a likviditási és finanszírozási igényekre, valamint a belső irányítási rendszerekre gyakorolt hatást.
 - (b) a tevékenységek földrajzi eloszlása, ideértve e tevékenységek leányvállalatokon és fióktelepeken keresztül, illetve a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján az EU-ban vagy harmadik országban tervezett végzését, valamint a tervezett jövőbeli bővítést. Különösen abban az esetben, ha az üzleti modell digitális megoldások alkalmazását irányozza elő, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a tervezett határokon átnyúló tevékenységek a „szolgáltatásnyújtás szabadságának” vagy a „letelepedés szabadságának” hatálya alá tartoznak-e. Az elemzésnek támogatást kell többek között nyújtania ahhoz, hogy az illetékes hatóságok megértsék, hogy szükség van-e további szabályozási követelményekre a célpiacokhoz való hozzáféréshez (pl. az útlevelel kapcsolatos értesítés), továbbá megértsék a kapcsolódó szabályozási kockázatokat, valamint a tervezett vállalati struktúra és földrajzi eloszlás üzleti vagy pénzügyi indokait. Ezt az adott joghatósághoz kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatnak az operatív struktúra értékelésével összefüggésben történő vizsgálatának is alá kell támasztania. Amennyiben egy kérelmező hitelintézet tevékenységeinek nagy részét azon a joghatóságon kívül kívánja végezni, ahol az engedély iránti kérelmet benyújtotta, az illetékes hatóságnak a CRD (16) preambulumbekkezdésével összhangban vizsgálnia kell, hogy azért választották-e a kérelem szerinti joghatóságot, hogy megkerüljék egy másik tagállamban hatályban lévő szigorúbb szabályozási előírásokat (pl. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszer tekintetében).
 - (c) az átfogó stratégia, amely kifejti a kérelmező hitelintézet üzleti logikáját, valamint az átfogó csoportszintű stratégiát, ha a kérelmező egy csoporthoz tartozik. Ez magában foglalja a stratégiai célok, az üzlet főbb mozgatórugóinak, az esetlegesen azonosított versenylőny,

az üzleti terv mennyiségi és minőségi célkitűzéseinek, többek között a vállalat termékének vagy szolgáltatásának, az értékajánlatnak és a piaci pozícionálásnak a megfelelő megértését.

76. Különös tekintettel az innovatív üzleti modellekre és/vagy megvalósítási mechanizmusokra, az illetékes hatóságoknak a tervezett szolgáltatások és termékek innovatív jellemzőinek leírására is figyelmet kell fordítaniuk, beleértve a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatnak való esetleges fokozott kitettséget is. Az arányossággal és a kockázatalapú megközelítéssel összhangban az illetékes hatóságok mérlegelhetik az új termék vonzerejére, termékárazására, szerkezetére és komparatív előnyére vonatkozó mögöttes magyarázat vizsgálatát. Ezt a vizsgálatot össze kell hangolni és ki kell egészíteni a célpiac 7.2.3. szakaszban ismertetett elemzésével, valamint a legfontosabb külső mutatók üzleti stratégiára gyakorolt lehetséges hatásával.
77. A tervezett üzleti stratégia pontos ismerete lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy értékeljék a kapcsolódó finanszírozási stratégiát, a stratégiai célok eléréséhez szükséges releváns külső és belső tényezőket és a mennyiségi feltételezések elfogadhatóságát. Az értékelésnek összességében az üzleti stratégia erősségeiről, gyengeségeiről, lehetőségeiről és kockázatairól kell áttekintést adnia az illetékes hatóság számára.

7.2.2 Finanszírozási struktúra, likviditásértékelés és -kezelés

78. Az illetékes hatóságoknak világos képet kell alkotniuk a tervezett üzleti tevékenységek tervezett finanszírozási forrásairól, beleértve az eredeti tőkeösszeg forrását/forrásait is. Az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk a kérelmező hitelintézet által (különösen az engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard 4. cikke alapján) benyújtott információkat a likviditási profil és a kötelezettségek szerkezetének értékelése céljából, különös tekintettel az alapul szolgáló feltevések hitelességére. A kötelezettségek szerkezete tekintetében az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a különböző finanszírozási forrásokat (kötelezettségek, instrumentumok és partnerek típusai), a kapcsolódó költségeket, a beágyazott opciókat, valamint azok szerződéses és magatartási lejáratait. A likviditási profil és a kötelezettségek szerkezetének megértése lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy értékeljék a szabályozási likviditási és finanszírozási rátákra – például az LCR-re¹⁰ és az NSFR-re¹¹ – vonatkozó előrejelzéseket, figyelembe véve a tervezési időszakban az üzleti tevékenységek fokozatos növekedése és a finanszírozási stratégia végrehajtása (pl. a betétesek fokozatos vonzása) miatt a tervezési időszakban bekövetkezett változásait is. Az illetékes hatóságoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy míg a tevékenységek első évében a rendelkezésre álló finanszírozási források többsége általában stabil (pl. részvénytőke), és a likvid eszközök aránya magas, a szabályozási mutatók alakulása a kérelmező tervezett üzleti tevékenységeitől és kapcsolódó finanszírozási stratégiájától függően változhat.

¹⁰ Lásd: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet.

¹¹ Lásd a CRR (a CRRII vezette be) IV. címének hatodik részét.

79. Az illetékes hatóságoknak intenzívebb vizsgálatot kell folytatniuk, beleértve a lehetséges alternatív forgatókönyvekre vonatkozó részletes kérdéseket is, amennyiben a finanszírozási struktúra magas szintű koncentrációt vagy kiegyensúlyozatlan finanszírozási profilt mutat (pl. túlzott lejáratú eltérés).
80. A finanszírozási költségeket a kérelmező hitelintézet nyereségének és veszteségének részeként a pénzügyi előrejelzés (lásd a 7.2.5. szakaszt) értékelésével összefüggésben kell értékelni, és amennyiben megvalósítható és indokolt, össze kell hasonlítani a többi hasonló hitelintézettel. Továbbá az alapul szolgáló feltételezéseket – különösen a tervezett kamatlábakat – az üzleti és makrogazdasági környezet fényében kell értékelni.
81. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a benyújtott információkat, különösen az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 4. cikke g) pontjának ii-v. alpontjában meghatározottak szerint¹², annak érdekében, hogy felmérjék, hogy a kérelmező hitelintézet az igényeivel összhangban képes-e finanszírozni, nyomon követni, frissíteni és jelenteni likviditási pozícióját és a kapcsolódó puffereket¹³.
82. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a benyújtott információkat, különösen az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 4. cikke a) pontjának v. alpontjában meghatározottak szerint¹⁴, azzal a céllal, hogy értékelje a likviditás megfelelőségének belső értékelésére szolgáló folyamat általános felkészültségét, figyelembe véve például a következő szempontokat:
- (a) likviditásirányítás. Az illetékes hatóságoknak pontosan meg kell érteniük az intézmény hatékony likviditáskezelési képességét, beleértve azt is, hogy az egyes funkciók rendelkeznek-e elegendő forrással a hatékony és eredményes likviditáskezelés biztosításához, és képesek-e kiszámítani az NSFR-t és az LCR-t. Az illetékes hatóságoknak továbbá pontosan meg kell érteniük az intézmény likviditásának és a kapcsolódó kockázatoknak a megvitatására létrehozott jelentéstételi útvonalakat, beleértve a vezető testületnek, a felső vezetésnek és (adott esetben) az érintett bizottságoknak szóló jelentések tervezett tartalmát és gyakoriságát annak megállapítása érdekében, hogy megvitathatók-e és kifogásolhatók-e a releváns kérdéseket;
- (b) finanszírozási stratégia és likviditástervezés. Az illetékes hatóságoknak pontosan meg kell érteniük a hitelintézet forgatókönyveket – beleértve a stresszteszteket és a vészhelyzeti finanszírozási terveket – kidolgozására vonatkozó képességét;

¹² Az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 4. cikkének g) pontja előírja, hogy a kérelemnek tartalmaznia kell "a kérelmező hitelintézet alábbi keretrendszerének és politikáinak tervezetét: [...] b) likviditáskockázat-kezelési politika; c) finanszírozási koncentrációra és diverzifikációra vonatkozó politika; d) biztosítékkezelési politika; e) betéti politika".

¹³ Lásd a belső ellenőrzési keretrendszerre vonatkozó 9.4. szakaszt.

Az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 4. cikkének h) pontja a következőket írja elő: „[a] kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező hitelintézet pénzügyi helyzetére vonatkozóan az alábbiak mindegyikét: [...] A likviditási megfelelés konszolidált, szubkonszolidált és egyéni szintű belső értékelésének összefoglalója, amely igazolja, hogy a hitelintézet likviditási forrásai megfelelőek lesznek az egyedi likviditási követelményeinek teljesítéséhez; [...]”.

- (c) a likviditás belső ellenőrzési keretrendszere. Az illetékes hatóságoknak pontosan meg kell érteniük a bizonyítékok (pl. jelentések, ellenőrzési bizonyítékok) megvizsgálásának, validálásának és a bizonyítékokkal történő alátámasztás tervezett folyamatait.
83. A 70. bekezdésben meghatározott arányossági megközelítéssel összhangban az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a kérelmező hitelintézet finanszírozási stresszhelyzettel szembeni ellenálló képességét és felkészültségét. E célból az illetékes hatóságoknak elemezniük kell a benyújtott finanszírozási és likviditási stressz-forgatókönyvnek – például a finanszírozási költségek emelkedésének – a likviditási és finanszírozási rátákra gyakorolt hatását.
84. Adott esetben az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a helyreállítási terv elkészítéséhez szükséges folyamat benyújtott leírása tartalmazza a likviditási és finanszírozási mutatókat.
85. A likviditási és finanszírozási kockázatok értékelése során az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a kérelmező hitelintézet a jövőben megfelel-e a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban előírt minimumkövetelményeknek. Az értékelés hatályát azonban ki lehetne terjeszteni az említett minimumkövetelményeken túl annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok az azonosítatlan kockázatok és bizonytalanságok ellensúlyozása érdekében nagyobb likviditási forrásokat írassanak elő a kérelmező hitelintézettel szemben.

7.2.3 Főbb külső tényezők, beleértve az üzleti környezetet

86. Ahhoz, hogy az illetékes hatóságok állást foglalhassanak az intézmény stratégiai feltételezéseinek elfogadhatóságával kapcsolatban, átfogó értékelésük részeként az alább felsorolt kritériumokkal összhangban figyelembe kell venniük az üzleti terv főbb külső tényezőit, beleértve az üzleti környezetet is.
87. A 70. bekezdésben meghatározott arányossági megközelítéssel összhangban az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a kérelmező hitelintézet által benyújtott célpiaci elemzés összefoglalóját azzal a céllal, hogy megfelelően megértsék a meglévő üzleti környezetet, figyelembe véve a főbb meglévő szereplőket és leendő versenytársak tevékenységeit a célpiac(ok)on, valamint az üzleti környezet várható alakulását.
88. E célból az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk a célpiac azon tendenciáinak elemzését, amelyek hatással lehetnek az intézmény teljesítményére és nyereségességére. Ezek eseti alapon magukban foglalhatják a szabályozási és makroprudenciális tendenciákat (pl. a lakossági banki termékek forgalmazására vonatkozó jogszabályok változásait vagy a jelzáloghitelek esetében megengedett maximális hitelfedezeti ráták változásait), a technológiai tendenciákat (pl. áttérést az elektronikus platformokra bizonyos típusú kereskedések esetében) és társadalmi/demográfiai tendenciákat (pl. az ügyfelek összetételét, a változó piaci trendek miatti termékváltásokat, az iszlám banki szolgáltatások iránti nagyobb kereslet).

89. Adott esetben és eseti elemzés alapján a meglévő szereplőkre és potenciális versenytársakra való hivatkozás a már piacon lévő pénzügyi intézmények mellett magában foglalhatja a pénzügyi szolgáltatásokkal bővülő globális technológiai vállalatokat is. Ezt az elemzést a célpiac felülvizsgálatával összhangban kell elvégezni, beleértve az ilyen versenytársaknak a kérelmező hitelintézetre – például a közvetlen fogyasztói marketingre – gyakorolt hatását is.

7.2.4 Főbb belső tényezők

90. A 71. pontban meghatározott arányos megközelítéssel összhangban és eseti alapon az illetékes hatóságoknak elemezniük kell a kérelmező hitelintézet tervezett üzleti modelljének minőségi jellemzőit annak érdekében, hogy megértsék a kérelmező hitelintézet sikerének mozgatórugóit és a kérelmező hitelintézet álláspontjának kialakításához vezető főbb függőségeket.
91. E tekintetben az illetékes hatóságok által elemzendő területeknek magukban kell foglalniuk az üzleti modell sikerét befolyásoló főbb endogén tényezőket, mint például a kérelmező hitelintézet várható erősségeit az ügyfelekkel, beszállítókkal és partnerekkel fenntartott kapcsolatokban, az informatikai platformok minőségét, valamint a működési és erőforrás-kapacitást, valamint olyan tényezőket, mint a harmadik fél szolgáltatók, közvetítők, a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való potenciális kitettség, valamint a konkrét szabályozási tényezők.
92. Az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy a pénzügyi előrejelzések megfelelnek-e a tervben meghatározott üzleti stratégiának, hogy van-e egyértelmű végrehajtási terv, valamint az üzleti terv végrehajtására és megvalósítására való képesség. Ez utóbbi tekintetben az illetékes hatóságok vizsgálatának figyelembe kell vennie a vezetőség szakmai alkalmasságának folyamatos értékelését is, többek között az üzleti terv és annak időbeli változásai tekintetében, valamint azt, hogy elegendő emberi erőforrás áll-e rendelkezésre az üzleti stratégia végrehajtásának biztosításához. Ezen értékelés alátámasztása érdekében az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a vezető testület tagjainak korábbi szakmai tapasztalatát.

7.2.5 Pénzügyi előrejelzések

93. Az illetékes hatóságoknak a mind az alapforgatókönyv, mind a stresszforgatókönyv tekintetében benyújtott pénzügyi előrejelzésekre összpontosítva kvantitatív módon meg kell vizsgálniuk a kérelmező hitelintézet üzleti tervét, figyelembe véve a földrajzi eloszlást, a tevékenységek típusait és a piaci pozíciót egyéni és ahol alkalmazandó, konszolidált csoportszinten vagy szubkonszolidált szinten (az engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard 4. cikkének a) pontja¹⁵). Az illetékes hatóságoknak a pénzügyi pozíciókat (pl. a mérleg alapján), a kockázatot (pl. a teljes kockázati kitettségérték, a

¹⁵ Az engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard 4. cikkének a) pontja előírja, hogy a kérelemnek tartalmaznia kell „a kérelmező hitelintézetre vonatkozó előzetes információkat egyéni szinten és ahol alkalmazandó, konszolidált csoportszinten és szubkonszolidált szinten (a hitelintézet által képviselt részesedés megjelölésével) legalább az alapforgatókönyv és a stresszforgatókönyv alapján, beleértve a következőket: [...]”

„TREA” vagy más kockázati mutatók alapján) és/vagy a szervezeti és/vagy jogszabályi korlátokat is meg kell vizsgálniuk.

94. Az üzleti terv pénzügyi előrejelzései kvantitatív vizsgálatának célja annak értékelése, hogy hitelesek-e a kérelmező üzleti modellje életképességének és fenntarthatóságának, valamint az annak alapjául szolgáló feltételezések (az üzleti növekedés, a bevételtermelés, a költségek és a mögöttes kockázatok becslése tekintetében), hogy a prudenciális követelményeknek megfelelően összességében mind az alap-, mind stresszforgatókönyv esetében képes elérni az előre jelzett eredményeket.
95. A pénzügyi előrejelzések értékelésének tükröznie kell a kérelmező hitelintézet célzott üzleti stratégiáját a kérelmező hitelintézet legfontosabb földrajzi egységei tekintetében, ideértve a leányvállalatokat, fióktelepeket, a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján nyújtott tevékenységeket, eredményhozzájáráson (pl. P&L) alapuló tevékenység típusokat, üzletágakat és a termékcsoportokat, és meg kell vizsgálnia az alapul szolgáló mennyiségi feltételezések (pl. a régiókénti üzleti tevékenység, díjakból származó bevétel, ügyfelek száma, személyzeti költségek, makrogazdasági feltételezések stb.) hitelességét.
96. Az üzleti terv jövedelmezőségének értékelésekor az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a célzott üzleti stratégia azon területeire, amelyek a leginkább relevánsak az üzleti modell jövőbeli fenntarthatósága és a stresszhelyzetekben való túlélés szempontjából. A lehetőségekhez mérten és adott esetben figyelembe kell venniük a kérelmező hitelintézet meglévő vagy új kockázatoknak és sebezhető pontoknak való kitettségét is.
97. E célból az illetékes hatóságoknak a hitelintézet kezdeti életképességére és az üzleti modell fenntarthatóságára vonatkozó magyarázatot a kérelmező hitelintézet által az állandósult állapot eléréséhez szükséges időtartam alatt, de mindenképpen legalább három éven keresztül kell vizsgálniuk. A stresszforgatókönyv tekintetében elegendőnek kell lennie, hogy a hitelintézet a tervezési horizont végén képes legyen megfelelni a prudenciális követelményeknek.
98. Előfordulhat, hogy az illetékes hatóságoknak hosszabb, például öt évet felölelő üzleti tervet kell értékelniük. Ez lehet a helyzet például azon kérelmezők esetében, akiknek üzleti ciklusa az öt évet meghaladja, vagy hároméves üzleti terveik fenntarthatósága terén hiányosságok állapíthatók meg. Ilyen esetekben az értékelés intenzitását az üzleti terv kockázati profiljának, a lehetséges hiányosságoknak és a hosszabb időhorizonthoz kapcsolódó bizonytalanságnak megfelelően kell meghatározni.
99. Az illetékes hatóságoknak a lehetséges mértékben és adott esetben a kérelmező hitelintézet esetében meg kell határozniuk a hasonló hitelintézetekkel való összehasonlítást. Az illetékes hatóságnak az azonos nyereségforrást/vevőt célzó versengő termék/üzleti ágazat alapján kell meghatározni a hasonló hitelintézetet vagy hitelintézetek csoportját, és az elemzést az illetékes hatóság birtokában lévő felügyeleti, piaci és makrogazdasági adatokra kell alapoznia. Ilyen esetekben a hasonló hitelintézetekkel való összehasonlításból származó értékelés

eredményének ki kell egészítenie az illetékes hatóság szakértői véleményét. Ha a hasonló hitelintézetekkel való összehasonlítás nem valósítható meg, az illetékes hatóságoknak szakértői véleményre kell támaszkodniuk.

100. Az illetékes hatóságoknak meg kell fontolniuk a jövedelmezőségi trendek és arányok értékelését, figyelembe véve a kérelmező hitelintézet által feltételezett kockázatokat és a hasonló hitelintézethez viszonyított relatív teljesítményt. Ezen értékelés alátámasztása érdekében az illetékes hatóságok hivatkozhatnak a leggyakoribb nyereségességi és kockázati mutatókra, például a tőkearányos jövedelmezőségre, az eszközarányos jövedelmezőségre, a költség/jövedelem arányra, a kockázati költségre és a tőkeáttételi mutatóra. Az illetékes hatóság által alkalmazott specifikus mutatóknak tükrözniük kell a kérelmező hitelintézet által a nyereség elérése érdekében előírányzott kockázat típusát és szintjét (például az alacsonyabb és stabilabb hozamot elérő, konzervatív kockázatvállalási hajlandósággal rendelkező intézmény fenntarthatóbb lehet, mint a magas hozamot elérő, de nagyon agresszív kockázatvállalási hajlandósággal rendelkező intézmény). Az illetékes hatóságoknak gondosan értékelniük kell a gazdasági teljesítményt alátámasztó kockázatokat (pl. az eszközök kockázati szintjét), figyelembe véve a lehető legnagyobb mértékben a kockázattal kiigazított mutatókat is.
101. Az illetékes hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy pontosan megértsék az intézmény eredményeinek forrásait (nevezetesen az alapul szolgáló tényezőket, például a volument, az állományt és a forgalmat, valamint az árakat/árréseket) annak érdekében, hogy azonosítani lehessen az üzleti teljesítmény fő mozgatórugóit és függőségét, valamint az esetleges sebezhetőségeket. Adott esetben a 70. bekezdésben meghatározott arányossági megközelítés fényében az illetékes hatóságoknak el kell végezniük a bevételek/jövedelemforrás bontását annak megértése érdekében, hogy a várható bevételi források összhangban vannak-e az általános célzott üzleti stratégiával (az üzleti modell típusával, a vállalkozás méretével). E tekintetben az illetékes hatóságoknak figyelmet kell fordítaniuk a túlzottan optimista profit-előrejelzésekre, például a határidős kamatlábra és más releváns jövedelemtermelő feltételezésekre, valamint azoknak az előrejelzések megbízhatóságára és végső soron fenntarthatóságára gyakorolt lehetséges hatására.
102. Az arányosságnak a 70. bekezdésben meghatározott elvével összhangban az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk a kérelmező hitelintézet termékárvezését és termékstruktúráját. E célból figyelembe lehet venni például a következőket:
 - (a) kockázatos vagy koncentrált jövedelemforrásokra (pl. másodlagos jelzálogkölcönök, tőkeáttételes pénzügyi hitelek, fogyasztói hitelek, meghatározott ügyfélcsoportok) való támaszkodás és ennek az üzleti modellre gyakorolt hatásai, például az üzleti környezet változásainak való fokozott kiszolgáltatottság (pl. az ingatlanárak csökkenése, a fogyasztói hitelekből finanszírozott termékek iránti kereslet csökkenése);

- (b) volatilisabb bevételi forrásokra (pl. kereskedési bevétel, fedezeti jövedelem vagy egyéb nem ismétlődő források) való támaszkodás és a bevételek hosszú távú fenntarthatóságára gyakorolt hatások.
103. Az illetékes hatóságoknak pontosan meg kell érteniük a különböző bevételi modelleket (pl. kamatalapú [pl. ügyfélhiteles-alapú] vagy díjalapú [pl. kereskedelemfinanszírozási, levelezőbanki, letéti vagy tanácsadási szolgáltatások]), a konkrét bevételi tényezőket, a fő teljesítménymutatókat és a kapcsolódó üzletágak kockázati szintjét. Minden esetben pontosan meg kell érteniük a kérelmező hitelintézet bevételi modelljét, azt, hogy várhatóan hogyan fog bevételt termelni a szokásos üzletmenetben és stresszhelyzetekben, valamint az alapul szolgáló feltevések hitelességét.
104. Az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a magas növekedési rátákra és a kapcsolódó kockázatvállalásokra, többek között a kérelmező hitelintézet végrehajtási és kockázatkezelési képességeinek megfelelőségével kapcsolatban is, a célzott előrejelzések elérésének támogatása érdekében, a 92. bekezdés szerint elvégzett elemzéssel összhangban. Az alapul szolgáló feltételezések hitelességét különböző elemek figyelembevételével kell értékelni, ideértve az átfogó üzleti stratégiát, a termékárak alakulását, az üzleti környezetet, a finanszírozási stratégiát, a kockázattűrést és a kockázatvállalási hajlandóságot, az eredményes és prudens irányítást biztosító politikák meglétét stb. Az üzleti modell fenntarthatóságára való hivatkozással az illetékes hatóságoknak alaposan meg kell ismerniük a költségszerkezetet és a releváns mutatókat, például a költség/célzott jövedelem arányának alakulását (abszolút vagy hasonló hitelintézetekhez viszonyítva) az üzleti terv tervezett időtartamának végén és stresszhelyzetekben.
105. A célzott költségszerkezetet (pl. munkaerő, adminisztratív vagy informatikai költségek) abszolút értelemben, és amennyiben lehetséges és indokolt, a hasonló hitelintézetekhez összehasonlítva kell vizsgálni, szem előtt tartva azt a jelentős negatív hatást, amelyet az egyes költségek alulbecslése gyakorolhat – különösen az indulási szakaszban vagy stresszhelyzetekben – az üzleti modell és/vagy stratégia fenntarthatóságára. Az illetékes hatóságoknak figyelmet kell fordítaniuk az ismétlődő költségkoncentrációkra, amelyek a költségszerkezet merevségét tükrözhetik.
106. Ami a költségmodelleket illeti, azon kérelmező hitelintézetek esetében, amelyek jelentős mértékben technológiaalapú üzleti modellekre támaszkodnak, valószínűleg alacsonyabb határköltségek merülnek fel, mint a magas változó költségekhez kapcsolódó ügyletekkel rendelkező hitelintézetek esetében. Következésképpen az ilyen üzleti modellek nyereségessége elvben valószínűleg növekedni fog egy bizonyos kritikus tömeg elérése után, amely elnyeli az állandó beruházási költségeket. Az illetékes hatóságoknak ezért figyelembe kell venniük az ilyen kérelmezők fő kiadásait, például a műszaki vagy termékforgalmazási képesség és az infrastrukturális beruházásokat.

7.2.6 Átfogó felügyeleti álláspont

107. A rendelkezésre bocsátott üzleti terv és pénzügyi előrejelzések alapján az illetékes hatóságoknak ki kell dolgozniuk az átfogó felügyeleti álláspontjukat annak értékelése érdekében, hogy a) a kérelmező hitelintézet üzleti modellje életképes és fenntartható-e, és b) a kérelmező hitelintézet képes lesz-e a tervezési horizonton át megfelelni a prudenciális követelményeknek. Az illetékes hatóság szakértői véleménye alapján az átfogó felügyeleti álláspont célja az üzleti terv és a pénzügyi előrejelzések, és különösen az alapul szolgáló feltételezések hitelességének integrált és átfogó értékelése. A felügyeleti álláspontnak az üzleti stratégiáról, az üzleti környezetről (potenciális versenytársak, piaci trendek és egyéb külső tényezők, amelyek hatással lehetnek a jövőbeli nyereségességre) és a főbb belső tényezőkre vonatkozóan kapott információk értékelésén kell alapulniuk, és azt össze kell hasonlítani a kérelmező hitelintézet saját álláspontjával (a 93–106. bekezdésben kifejtett pénzügyi előrejelzésekkel) általános hitelességük értékelése érdekében.
108. Az áttekintett információk alapján az illetékes hatóságnak kétségbe kell vonnia a kérelmező hitelintézet feltételezéseit, és ki kell dolgoznia saját felügyeleti álláspontját. Ha a feltételezések nem hitelesek, az illetékes hatóságok alternatív feltételezéseket dolgozhatnak ki, és érzékenységi vizsgálatot folytatnak le az üzleti terv kapcsolódó területeire gyakorolt mennyiségi hatás meghatározása céljából. A tételenkénti megkérdőjelezés és szükség esetén az alternatív feltételezések alkalmazása lehetővé teszi az illetékes hatóság számára, hogy számszerűsítse és értékelje az érzékenységi vizsgálat pénzügyi előrejelzésekre és végső soron a legrelevánsabb prudenciális követelményekre gyakorolt átfogó hatását. Az illetékes hatóság az alap és a stresszhelyzeti forgatókönyvet is vitathatja.
109. A felügyeleti álláspont kialakítására és az érzékenységi vizsgálatra a tervezett üzleti modell relatív kockázatait és összetettségét figyelembe véve a 70. bekezdésben meghatározottak szerint alkalmazni kell az arányosság elvét. Amennyiben az átfogó felügyeleti álláspont eltér a kérelmező álláspontjától, az illetékes hatóságok mérlegelhetik, hogy konkrét észrevételeket osszanak meg a kérelmező hitelintézettel az információhiány megszüntetése és a kérelmező hitelintézet feltételezéseinek jobb megértése céljából. A felügyeleti párbeszéd elősegítheti, hogy a kérelmező hitelintézet felülvizsgált üzleti tervet és pénzügyi előrejelzést nyújtson be, amely tükrözi a terv életképességének és fenntarthatóságának biztosításához szükséges korrekciós intézkedéseket, és végső soron a tervezési horizontra vonatkozó prudenciális követelményeknek való megfelelést. Ilyen helyzetben az illetékes hatóságok mérlegelhetnek kockázatcsökkentő intézkedéseket is, például az 4.2. szakasz 25–32. bekezdésében foglalt előzetes feltételek, utólagos kötelezettségek vagy korlátozások formájában.

8. Tőke

8.1 Általános kritériumok

110. A tőkeszint meghatározásának annak biztosítására kell irányulnia, hogy az engedélyezett hitelintézet az engedélyezés időpontjában és egy súlyos, de valószínű, legalább hároméves stresszforogatókönyv révén megfeleljen a szavatolótőkének és más prudenciális követelményeknek.
111. Az engedély megadása céljából a tőkeszintet az induló tőke és a szavatolótőke-követelmények alapján kell meghatározni a 8.2. szakaszban meghatározott módszertannak megfelelően.
112. A közös értékelési módszertan alkalmazásában az indulótőke az esettől függően a CRD 12. cikkének (1) bekezdésével¹⁶ vagy 12. cikkének (4) bekezdésével¹⁷ összhangban a nemzeti jogban meghatározott rögzített összeg.
113. A szavatolótőke-követelmények a CRR I. címének második és harmadik része szerinti kockázatalapú¹⁸ és tőkeáttétel-alapú¹⁹ tőkekövetelmények.
114. Az induló tőke nemzeti jogban meghatározott abszolút értékével kapcsolatban az EU-n belül fennálló különbségektől függetlenül a közös értékelési módszertan célja annak biztosítása, hogy a tőkeszintet úgy határozzák meg, hogy az alapforgatókönyv esetén az engedélyezéskor és a tervezési időhorizont legalább három évében egy súlyos, de valószínű stresszforogatókönyv esetén biztosítsák a prudenciális követelményeknek való megfelelést.
115. Az engedélyezéskori tőkeszintnek és az engedélyezéskor befizetendő összegnek a 8.2. szakasz és a lenti 8.3. szakasz szerinti meghatározása nem érinti a nemzeti szinten megállapított szigorúbb követelményeket.

8.2 A tőkeszint meghatározása

116. A tőkeszint meghatározása céljából az illetékes hatóságoknak:

¹⁶ „A nemzeti jogszabályokban megállapított egyéb általános feltételek sérelme nélkül, az illetékes hatóságok megtagadják a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt, ha a hitelintézet nem rendelkezik elkülönített szavatolótőkével, vagy ha az indulótőke nem éri el az 5 millió EUR-t”.

¹⁷ „A tagállamoknak jogukban áll a következő feltételek mellett engedélyt adni adott hitelintézeti kategóriák számára, amelyeknek indulótőkéje nem éri el az (1) bekezdésben meghatározott összeget:

a) az indulótőke nem kevesebb, mint 1 millió EUR;

b) az érintett tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t azon indokaikról, amelyek alapján élnek ezzel a lehetőséggel”.

¹⁸ CET1, T1, Tekekövetelmények összesen.

¹⁹ Tőkeáttételi mutató

- (a) megfelelően azonosítaniuk kell a kockázatokat (és a kapcsolódó kockázattal súlyozott eszközöket) a 7.2.6. szakasznak megfelelően felülvizsgált üzleti terv alapján, és legalább három évre meg kell becsülniük a (kockázatalapú és tőkeáttétel-alapú) szavatolótőke-követelményeket (azaz a prudenciális követelményeknek való teljes megfelelés biztosításához szükséges szavatoló tőkét az első három év során és annak végén, figyelembe véve az adott időhorizontra várható kumulált veszteségeket);
- (b) hozzá kell adniuk az induló tőkéhez az első három év várható kumulált veszteségét;
- (c) ki kell választaniuk az a) vagy b) pont közül a nagyobbat²⁰.

Az illetékes hatóságoknak meg kell győződnie arról, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti szavatolótőke-követelmények becslése²¹ az alapforgatókönyvből vagy a 7.2.6. szakasznak megfelelően felülvizsgált üzleti terv súlyos, de valószínű stresszforgatókönyvéből²² eredő magasabb összeg²³. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az így meghatározott magasabb összeg képezze a kérelmező hitelintézet által az engedélyezés időpontjában várhatóan rendelkezésre álló tőke kiszámításának alapját, amint azt a 8.3. szakasz részletesebben meghatározza. Az engedélyezéskor a tevékenység megkezdése előtt befizetendő tőkerészt a 123. bekezdésnek megfelelően határozzák meg.

117. Amennyiben az illetékes hatóság egyben az összevont felügyeletet ellátó hatóság, értékelnie kell – a 7.2.6. szakasznak megfelelően felülvizsgált üzleti terv alapján – az újonnan engedélyezett hitelintézetnek a konszolidált szintű tőkekövetelményekre gyakorolt várható hatását. E célból az illetékes hatóságnak a konszolidációs körnek a 33 bekezdéssel összhangban értékelt elemzésére kell támaszkodnia.

118. Ha egy bankcsoporthoz tartozó kérelmező a CRR 7. vagy 10. cikkével összhangban tőkekövetelmények alóli mentességet kér, az illetékes hatóságok – a fent említett rendelkezések szerinti mérlegelési jogkörükben – fontolóra vehetik annak szigorú és alapos vizsgálatát, hogy figyelembe véve az engedély iránti kérelem sajátosságait a kérelmező jogosult-e a mentesség alkalmazására.

²⁰ A mellékletben szereplő 1., 2. és 3. ábra a következő eseteket szemlélteti: a) az 1. ábra egy példát mutat be arra az esetre, amikor a szavatolótőke-követelmények magasabbak az induló tőkénél és a kumulált éves veszteségeknél; b) a 2. ábra egy példát mutat be arra az esetre, amikor az induló tőke és a kumulált éves veszteségek összege magasabbak a becsült szavatolótőke-követelménynél; c) a 3. ábra egy példát mutat be arra az esetre, amikor az induló tőke és veszteségek magasabb összege, valamint a szavatolótőke-követelmények megváltoztak az engedélyezéskori tőke meghatározásához figyelembe vett három éves során.

²¹ Továbbá az e bekezdés 116(b) pontja szerinti összeg meghatározásához felhasznált kapcsolódó várható kumulatív veszteségek.

²² A stresszforgatókönyvben előre jelzett veszteségek figyelembevételének arra kell irányulnia, hogy biztosítsa a hitelintézet megfelelő ellenálló képességét a tevékenység kezdeti időszakában, amiatt is, hogy a P2R-t még nem határozták meg.

²³ Egyes esetekben az üzleti terv alapforgatókönyve, nem pedig a kedvezőtlen forgatókönyv (szükség esetén az illetékes hatóság mindkettőt megfelelően vitatja) az, amely magasabb szavatolótőke-követelmények meghatározásához (például az üzleti tevékenység erőteljesebb növekedése miatt), és következésképpen összességében magasabb tőkekövetelményekhez vezethet (beleértve a tervezési időhorizont három éve alatt várható veszteségek kiszámítását is). Ebben az esetben az alapforgatókönyv szerint az első hároméves időtávon belül a legmagasabb becsült szavatolótőke-követelmény és az első három év kumulatív vesztesége határozná meg a szükséges tőkemennyiséget.

119. Amennyiben az illetékes hatóság mérlegelési jogkörének gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy képes szigorú és alapos vizsgálatot folytatni, és megállapítja, hogy a CRR-ben meghatározott releváns feltételek teljesülnek, és a mentesítés megadható, és a mentesítést az engedélyezés időpontjában megadják, az engedélyezéskori tőkét (és a kapcsolódó kifizetést) a mentesítés figyelembevételével a 116–117. bekezdéssel összhangban kell meghatározni.
120. Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a tőkekövetelmények alóli mentesség az engedélyezés időpontjában nem adható meg, a tőkeszintet a 116–117. bekezdésben meghatározott módszertannak megfelelően az illetékes hatóságnak kell meghatároznia. Meghatározott esetekben, amikor az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a mentesség nem adható meg az engedélyezés időpontjában, de alapos okkal feltételezhető, hogy azt egy későbbi szakaszban meg lehet adni, az illetékes hatóság intézkedéseket hozhat az engedélyezéskori tőkeszint hatásának enyhítésére.

8.3 A tőke minősége, kifizetése és rendelkezésre állása

121. Az illetékes hatóságnak ellenőriznie kell a 8.2. szakasznak megfelelően meghatározott tőke megfelelőségét a CRR I. címének második és harmadik részében meghatározott releváns rendelkezések alapján előírt minőséggel összhangban. A CRD 12. cikkének (2) bekezdésével összhangban az indulótőke "a[CRR] 26. cikke (1) bekezdésének a)–e) pontjában meghatározott elemek közül egy vagy többől áll".
122. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a hitelintézet tőkéje elkülönül-e a tulajdonos eszközeitől, és teljes mértékben, azonnal és korlátlanul a hitelintézet kizárólagos használatára áll-e rendelkezésre.
123. A tőkeszintnek az engedély megadása előtt teljes egészében befizetendő része a következők közül a magasabb:
- a) a tőke 8.2. szakasszal összhangban meghatározott azon része, amely a tevékenység első évének teljes fedezéséhez szükséges (azaz a prudenciális követelményeknek való teljes megfelelés biztosításához szükséges szavatolótőke az első tizenkét hónap során és annak végén, figyelembe véve az adott időszak várható veszteségeit); vagy
 - b) az indulótőke és az első évi veszteségek összege.
124. Az illetékes hatóságoknak megfelelő bizonyítékokkal meg kell vizsgálniuk és ellenőrizniük kell, hogy a fenti a) vagy b) pontnak megfelelően befizetett tőkerészt ténylegesen teljes egészében befizették-e, törvényes eredetűek-e, és az engedély megadása előtt szerepel-e a vállalkozás könyvelésében. A pénzeszközök törvényes eredetének ²⁴ értékeléséhez az illetékes

²⁴ A „pénzeszközök származása”: valamely üzleti kapcsolatban vagy alkalmi ügyletben érintett pénzeszközök forrása. A fogalom kiterjed az üzleti kapcsolat során felhasznált pénzeszközök – például az ügyfél fizetése – által generált tevékenységre, valamint az ügyfél pénzeszközeinek átutalására szolgáló eszközre is. A pénzeszközök levezethetők a vagyoni ügyfél teljes vagyonának forrását, például örökséget vagy megtakarítást jelentő forrásából, lásd a pénzmossal és a terrorizmus finanszírozásával összefüggő kockázati tényezőkről szóló EBA-iránymutatások (elérhető a következő

hatóságoknak az európai felügyeleti hatóságok *befolyásoló részesedés szerzésének felügyeleti értékeléséről szóló közös iránymutatásának*²⁵ 14.5. és 14.6. pontjában meghatározott azon kritériumokat kell alkalmazniuk, amelyek az forrásokat létrehozó tevékenységgel és az átruházásuk eszközeivel kapcsolatosak, tekintettel arra, hogy azok növelhetik-e a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának kockázatát.

125. A fentiek sérelme nélkül azokban a joghatóságokban, ahol a tőkének a 123. bekezdés a) vagy b) pontjában előírt részét nem az engedély megadása előtt, hanem a hitelintézeti tevékenység megkezdése előtt kell befizetni, az illetékes hatóságoknak az engedély megadása céljából gondosan felül kell vizsgálniuk a kérelmező által az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 6. cikkének (2) bekezdésével²⁶ összhangban benyújtott tervet és végrehajtási határidőt annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen tőkeösszeget a hitelintézeti tevékenység megkezdése előtt teljes mértékben befizessék, és az törvényes eredetű legyen.

Az illetékes hatóságnak az engedélyhatályát explicit módon, legalább az abban meghatározott tőkerészletek tényleges befizetéséig felfüggesztő feltétellel kell meghatároznia.

126. Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a kérelmező hitelintézet rendelkezik a 8.2. szakasznak megfelelően meghatározott azon kinnlevő tőkeösszegekre vonatkozó tőketeljesítési tervvel, amelyet az engedélyezés időpontjában a 123. és 124. bekezdésnek megfelelően még nem fizettek be, és amely a második és harmadik év tevékenységeinek fedezésére szolgál. A tőketeljesítési tervnek meg kell jelölnie a finanszírozási források típusát és a tőkeinjekciók időzítését annak érdekében, hogy elkerülhető legyen az üzleti célkitűzések esetleges meg nem valósulása és a minimális tőkekövetelmények hitelintézet általi teljesítését érintő veszteségek esetleges felmerülése. A finanszírozási források típusait – mint például a részvényesek magán pénzügyi forrásait, a pénzügyi piacokon kibocsátott vagy kibocsátandó pénzügyi eszközöket, valamint a saját forrásokra vonatkozó megállapodásokat és szerződéseket – gondosan felül kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy azok törvényes eredetűek legyenek, és szerződési feltételeik alapján azonnal rendelkezésre álljanak.

oldalon: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/revised-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>) 12. pontjának n) és o) pontja.

²⁵ JC/GL/2016/01 (2016. december 20.) a pénzügyi szektorbeli befolyásoló részesedések szerzésének és növelésének felügyeleti értékeléséről, elérhető a következő internetcímen: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/other-topics/joint-guidelines-for-the-prudential-assessment-of-acquisitions-of-qualifying-holdings>

²⁶ „Amennyiben a kérelem illetékes hatósághoz történő benyújtásának időpontjában az indulótőkét nem fizették be teljes egészében, a kérelemnek meg kell határoznia az elfogadni szándékozott tervet és végrehajtási határidőt annak biztosítására, hogy a hitelintézeti tevékenység megkezdése érdekében az indulótőkét az engedélyezést megelőzően teljes egészében befizessék.”

9. Belső irányítás

9.1 Általános kritériumok

127. Az illetékes hatóságoknak alaposan és átfogóan felül kell vizsgálniuk a kérelmező hitelintézet belső irányításával kapcsolatos rendszereket, folyamatokat és mechanizmusokat, szem előtt tartva, hogy a CRD 10. cikkének (2) bekezdése értelmében az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk az engedély megadását abban az esetben, ha az adott intézmény nem mutat be hatékony és eredményes kockázatkezelést.
128. Az ebben az iránymutatásban meghatározott közös értékelési módszertan célja, hogy iránymutatást nyújtson az illetékes hatóságok számára a kérelmek belső irányítási rendszerrel, a működési struktúrával, a politikákkal és a folyamatokkal kapcsolatos dokumentációjának értékeléséhez. A közös értékelési módszertan iránymutatást nyújt az illetékes hatóságok által az engedély megadása céljából értékelendő főbb elemekről és szempontokról, és nem érinti az *EBH belső irányításról szóló iránymutatása (második felülvizsgálat)*²⁷, az *EBH és az ESMA vezető testületi tagok és a kulcspozíciót betöltő személyek alkalmasságának értékeléséről szóló (felülvizsgált) iránymutatásai*²⁸, az *EBH javadalmazásról szóló (felülvizsgált) iránymutatása*²⁹, az *EBH kiszervezésről szóló iránymutatása*³⁰ és az *IKT- és biztonsági kockázatok kezelésre vonatkozó EBH iránymutatás*³¹ további részeinek alkalmazását. Az illetékes hatóságok értékelésének annak biztosítására kell irányulnia, hogy a hitelintézet megfeleljen a hivatkozott *EBH-iránymutatásnak*.
129. E szakasz alkalmazásában és a 13. bekezdéssel összhangban az irányítási rendszer, különösen a belső kontroll rendszer, beleértve a kockázatkezelési rendszert is, kiterjed a pénzmosási és a terrorizmusfinanszírozási kockázatra is, és azt a *pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázati tényezőkről szóló EBH iránymutatásokkal*³² összhangban kell értékelni a kérelmező hitelintézetek pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó politikái és eljárásai megfelelőségének értékelésekor.
130. Az illetékes hatóságoknak átfogó képet kell kapniuk a hitelintézet szervezeti felépítéséről, és pontos képet kell alkotniuk a hitelintézet irányítási és működési struktúrájáról, valamint egyéb,

²⁷ EBA/GL/2021/05, 2021. július 2., elérhető a következő internetcímen: <https://www.eba.europa.eu/guidelines-internal-governance-second-revision>

²⁸ EBA/GL/2021/06, 2021. július 2., elérhető a következő internetcímen: <https://www.eba.europa.eu/joint-esma-and-eba-guidelines-assessment-suitability-members-management-body-revised>

²⁹ EBA/GL/2021/04, 2021. július 2., elérhető a következő internetcímen: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/remuneration/guidelines-on-sound-remuneration-policies-second-revision>

³⁰ EBH GL/2019/02, 2019. február 25., elérhető a következő internetcímen: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-outsourcing-arrangements>

³¹ EBA/GL/2019/04, 2019. november 29., elérhető a következő internetcímen: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-ict-and-security-risk-management>

³² EBA/GL/2021/02, 2021. március 1., elérhető a következő internetcímen: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/reviced-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>

jól megtervezett rendszerekről, folyamatokról és mechanizmusokról. A kérelmezőnek megfelelő felszereltséggel kell rendelkeznie ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a célzott tevékenységeket körültekintő és megbízható módon tudja folytatni.

131. Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a kérelem dokumentumai olyan rendszereket, folyamatokat és mechanizmusokat irányoznak elő, amelyek megfelelően mutatják be a hatékony döntéshozatalt és a jó irányítást biztosító egyértelmű, átlátható és megbízható irányítási struktúra meglétét, valamint, hogy a hatáskörök és feladatok egyértelműen megoszlának a szervezet minden szintjén és az irányító szervek között.
132. A belső irányítási követelmények illetékes hatóságok általi értékelése intenzitásának figyelembe kell vennie az ezen iránymutatás 17–21. bekezdésében meghatározott arányossági kritériumokat és a kérelmező egyedi kockázati profilját.
133. Az értékelésnek a kérelmező hitelintézet által különösen az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 1. cikkének l) pontja, 4. cikkének g) és h) pontja, valamint 5. cikke (1) bekezdésének b)–f) pontja alapján benyújtott dokumentumokon és információkon, valamint az illetékes hatóság által az említett szabályozástechnikai standard 10. cikkének (1) bekezdésével összhangban kért bármely kiegészítő dokumentumon kell alapulnia.

9.2 Vezető testület

9.2.1 Az irányítási funkciót ellátó vezető testület és felügyeleti funkciót ellátó vezető testület

134. Az iránymutatás célja, hogy bármely konkrét struktúra támogatása nélkül valamennyi létező irányítási struktúrára vonatkozzon. Az iránymutatás nem érinti a nemzeti társasági jog szerinti általános hatáskörmegosztást. Ennek megfelelően az iránymutatást az alkalmazott irányítási struktúráról (egy és/vagy két testületből álló irányítási struktúra és/vagy egyéb struktúra) függetlenül valamennyi tagállamban alkalmazni kell. A 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 7. és 8. pontjában meghatározott vezető testületet úgy kell tekinteni, mint amely irányítási (ügyvezetői) és felügyeleti (nem ügyvezetői) funkciókat is ellát³³.
135. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a kérelmet, különösen az alapszabályt vagy más, azzal egyenértékű alapító dokumentumot³⁴, valamint a vezető testület feladatmeghatározását³⁵, és meg kell győződniük arról, hogy a dokumentumok megfelelően kiterjednek-e a vezető testület szerepére és feladataira, különbséget téve az irányítási (ügyvezetői) és felügyeleti (nem ügyvezetői) funkciók között. Ennek megfelelően az illetékes hatóságoknak különösen:

³³ Az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásának* 8. bekezdése. Lásd még: a 2013/36/EU irányelv (56) preambulumbekzdését.

³⁴ Az engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard alapján nyújtották be.

³⁵ Az engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard alapján nyújtották be.

- (a) azt kell ellenőrizniük, hogy az intézmény végső és általános felelősségét a vezető testület viseli, valamint meghatározza az intézményen belüli, az intézmény hatékony és prudens vezetését biztosító irányító rendszereket, felügyeli azok végrehajtását, és elszámoltatható azért³⁶;
- (b) meg kell győződniük arról, hogy a vezető testületre ruházott feladatok³⁷ az alábbiak meghatározására, jóváhagyására és alkalmazásának felügyeletére is kiterjednek: a) az intézmény átfogó üzleti stratégiája és főbb irányvonalai; b) az általános kockázati stratégia, beleértve az intézmény kockázatvállalási hajlandóságát és kockázatkezelési rendszerét, valamint az annak biztosítását szolgáló intézkedéseket, hogy a vezető testület elegendő időt fordítson a kockázatokkal kapcsolatos ügyekre és feladatának ellátására; c) megfelelő és eredményes belső irányítási és belső kontroll-rendszer, amely magában foglal egy egyértelmű szervezeti struktúrát és feladatai ellátásához elegendő hatáskörrel, forrásokkal, kompetenciákkal rendelkező, jól működő független belső kockázatkezelési, megfelelőség biztosítási és belső ellenőrzési (audit) funkciót; d) megfelelő és eredményes belső irányítási és belső kontroll-rendszer a vonatkozó követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében, többek között a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével összefüggésben; e) az intézmény kockázatait kellő mértékben fedező belső tőke és szabályozói tőke összege, fajtája és eloszlása; f) az intézmény likviditáskezelési céljai; a 170. és 171. pontban ismertetett javadalmazási alapelvek; a vezető testület egyéni és kollektív alkalmasságára, összetételére, valamint utánpótlás-tervezésére vonatkozó rendelkezések; i) kulcsfontosságú funkciót ellátó személyek kiválasztási és alkalmasság-értékelési folyamata³⁸; a vezető testület egyes – amennyiben létrehozásra kerültek - bizottságainak belső működését biztosító rendelkezések³⁹; k) kockázati kultúra, amely hatást gyakorol az intézmény kockázattudatosságára és kockázatvállalási magatartására; k) a felelősségteljes és etikus magatartást elősegítő vállalati kultúra és értékek, beleértve a magatartási kódexet vagy más hasonló dokumentumot; m) az érdekkonfliktusok kezelésére vonatkozó intézményi, valamint munkatársi szintű politika; n) a számviteli és a pénzügyi beszámolási rendszerek integritásának biztosítását célzó rendelkezések, beleértve a pénzügyi és működési kontrollokat, valamint a jogszabályoknak és a vonatkozó standardoknak való megfelelést.

³⁶ Az EBH belső irányításról szóló iránymutatásának 19. bekezdése.

³⁷ Lásd az EBH belső irányításról szóló iránymutatásának 22. bekezdését.

³⁸ Az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásának* meghatározása szerint a „kulcsfontosságú funkciót ellátó személy” kifejezés olyan személyekre vonatkozik, akik jelentős befolyást gyakorolnak az intézmény irányítására, de akik nem tagjai a vezető testületnek, és nem vezérigazgatók. Ide tartoznak a belsőkontroll-részlegek vezetői és a pénzügyi igazgató, amennyiben nem tagjai a vezető testületnek és – amennyiben az intézmények kockázati alapú megközelítéssel azonosítják őket – a kulcsfontosságú feladatot ellátó egyéb személyek. A kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek közé tartozhatnak még a jelentős üzletágak, az Európai Gazdasági Térség/Európai Szabadkereskedelmi Társulás területén található fióktelepek, harmadik országban található leányvállalatok és egyéb belső részlegek vezetői. Lásd még az ESMA és az EBH közös iránymutatása a vezető testületi tagok és kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek alkalmasságának értékeléséről.

³⁹ Az EBH *belső irányításról szóló iránymutatása* 22. bekezdésének i. alpontjával összhangban ezek a rendelkezések részletezik a következőket: „i. az egyes bizottságok szerepe, összetétele és feladatai; ii. megfelelő információáramlás, beleértve az ajánlások és következtetések dokumentációját, valamint az egyes bizottságok és a vezető testület, az illetékes hatóságok, valamint az egyéb felek közötti jelentéstételi útvonalak”.

- (c) meg kell győződniük arról, hogy a kérelem előíranyozza, hogy a fenti b) pontban említett feladatok meghatározása, jóváhagyása és alkalmazásának felügyelete során a vezető testületnek olyan fenntartható üzleti modell biztosítására kell törekednie, amely figyelembe veszi az összes kockázatot, beleértve a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat is;
- (d) meg kell győződniük arról, hogy a kérelem vonatkozó dokumentumai annak biztosítását szolgáló rendelkezéseket irányoznak elő, hogy hatékonyan végezzék a vezető testület egyéni és kollektív alkalmasságának értékelését, hogy az elnök szerepei és feladatai egyértelműen meghatározásra kerüljenek, hogy a vezető testület összetétele és utánpótlás-tervezése megfelelő, valamint hogy a vezető testület hatékonyan látja el funkcióit, az *EBH belső irányításról szóló iránymutatásával és az alkalmasság értékelésről szóló iránymutatásával* összhangban;
- (e) meg kell vizsgálniuk, hogy az irányítási jogkörrel rendelkező vezető testületet bízták-e meg a vezető testület által meghatározott stratégiák végrehajtásáért, és az rendszeresen megvitatja-e e stratégiák végrehajtását és megfelelőségét a felügyeleti jogkörrel rendelkező vezető testülettel. Az irányítási jogkörrel rendelkező testületnek arra is felhatalmazást kell kapnia, hogy a mérlegelési jogkörének gyakorlásakor és az intézmény stratégiájával kapcsolatos döntéshozatalkor konstruktívan megvitatthassa és kritikusan megvizsgálhassa a kapott javaslatokat, magyarázatokat és információkat⁴⁰;
- (f) az alkalmazandó nemzeti társasági jog szerinti feladatok sérelme nélkül meg kell győződniük arról, hogy a felügyeleti jogkörrel rendelkező vezető testület feladatai magukban foglalják a következőket⁴¹: a vezetői döntéshozatal ellenőrzése és monitorozása, továbbá az irányítási jogkörrel rendelkező vezető testület hatékonyan felügyelete, beleértve a testület egyéni és kollektív teljesítményének, valamint az intézmény stratégiája és céljai végrehajtásának nyomon követését és alapos vizsgálat alá vételét; b) az intézmény belső irányítási rendszere eredményességének biztosítása és rendszeres időközönkénti értékelése, és a megfelelő lépések megtétele a feltárt hiányosságok kezelésére; c) annak ellenőrzése és monitorozása, hogy következetesen valósítják-e meg az intézmény stratégiai célkitűzéseit, szervezeti struktúráját és kockázati stratégiáját, beleértve a kockázatvállalási hajlandóságot és kockázatkezelési rendszert, valamint egyéb politikáit (például javadalmazási politika) és a nyilvánosságra hozatali rendszert; d) annak nyomon követése, hogy az intézmény kockázati kultúráját következetesen valósítsák meg; e) a magatartási vagy hasonló kódex, továbbá a potenciális érdekkonfliktusok azonosításának, kezelésének és mérséklését célzó hatékony szabályzatok elkészítésének és alkalmazásának ellenőrzése; f) a pénzügyi információs és beszámolási rendszerek integritásának, valamint a belső kontroll rendszer ellenőrzése, beleértve a hatékony és prudens kockázatkezelési rendszert is; g) annak biztosítása, hogy a belső kontroll funkciók vezetői képesek legyenek önállóan eljárni, és el is járnak önállóan, továbbá az egyéb belső testületek, üzletágak vagy szervezeti

⁴⁰ Lásd az EBH belső irányításról szóló iránymutatásának 30. pontját.

⁴¹ Lásd az EBH belső irányításról szóló iránymutatásának 34. bekezdését.

egységek felé fennálló beszámolási kötelezettségüktől függetlenül hangot adhassanak aggályaiknak, és adott esetben közvetlenül figyelmeztethessék a felügyeleti jogkörrel rendelkező vezető testületet, amikor a kockázatok kedvezőtlen alakulása érinti vagy érintheti az intézményt; valamint h) amennyiben a szervezetnél léteznek ilyen bizottságok ,a kockázati és az audit bizottság előzetes bevonásával a belső ellenőrzési terv végrehajtásának nyomon követése;

- (g) ellenőrizniük kell, hogy a kérelem létrehozandó bizottságokkal kapcsolatos releváns dokumentumai a *belső irányításról szóló EBH-iránymutatás* vonatkozó rendelkezéseivel összhangban tartalmazzák-e e bizottságok összevonását, összetételét, szerepét és a kötelezettségek és feladatok vezető testület szakbizottságai közötti elosztását.

136. Az (EU) 2015/849 irányelv (pénzmosási irányelv) 46. cikkének (4) bekezdésével összhangban az illetékes hatóságoknak azt is ellenőrizniük kell, hogy a kérelmezési dokumentumokban kijelölik-e az irányító testület azon tagját, aki felelős a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó követelményeknek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és hatósági rendelkezések végrehajtásáért.

9.2.2 A vezető testület és a kulcsfontosságú funkciót ellátó személyek alkalmasságának értékelése

137. A CRD 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban az illetékes hatóságoknak alkalmassági értékelést kell készíteniük a hitelintézet vezető testületének tagjairól, és meg kell tagadniuk az engedély megadását, amennyiben nem felelnek meg a CRD 91. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

138. Adott esetben az illetékes hatóságoknak a *belső irányításról szóló EBH-iránymutatásban* meghatározottak szerint alkalmassági értékelésnek kell alávetniük a kulcsfontosságú funkciót ellátó személyeket is.

139. Ezt az alkalmassági értékelést az *EBH-nak és az ESMA-nak a vezető testület és a kulcsfontosságú funkciót ellátó személyek alkalmasságának értékeléséről szóló iránymutatásaival* összhangban kell elvégezni.

9.3 Szervezeti felépítés

140. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a hitelintézet megbízható és prudens irányításának biztosítása érdekében a hitelintézet szervezeti struktúrája azt mutatja-e, hogy olyan stabil szervezet, amelyet a hatékony jelentéstételi útvonalak rendelkezésre állása, a felelősségi körök, valamint a kockázatomérés és -kezelés meghatározása – beleértve a későbbi nyomon követést is – jellemez. A felülvizsgálatnak ki kell terjednie a szervezeti ábrára is, amely a szervezeti osztályok, részlegek, csapatok és a személyzet ehhez kapcsolódó elosztása tekintetében meghatározza a tervezett belső szervezetet.

141. Az illetékes hatóságoknak gondosan értékelniük kell, hogy a benyújtott szervezeti struktúra – beleértve a tervezett méretet, a teljes munkaidős egyenérték számát és a rendszereket – megfelel-e az üzleti modellnek, a tevékenységek típusainak és földrajzi megoszlásának, valamint a kérelmező hitelintézet által vállalni kívánt kockázatoknak. Ezt az értékelést ezért az ezen iránymutatás 7. szakaszával összhangban felülvizsgált üzleti tervnek kell alátámasztania.
142. Az engedély megadása vagy adott esetben a tevékenységek megkezdése céljából az illetékes hatóságoknak kellően meg kell győződniük a szervezeti struktúra megvalósítása terén elért előrehaladásról, beleértve a megfelelő képesítéssel rendelkező kijelölt személyzet felvételének előrehaladását is.
143. Az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk az olyan átláthatatlan vagy szükségtelenül komplex struktúrák létrehozásának elkerülésére, amelyeknek nincs egyértelmű gazdasági indoka vagy jogi célja, vagy amelyeket pénzmossással vagy más pénzügyi bűncselekményekkel kapcsolatos célokra lehetne felhasználni⁴².
144. Amennyiben az üzleti terv más joghatóságokban struktúrák létrehozását irányozza elő, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az ilyen joghatóságok ténylegesen megfelelnek-e „az adózási átláthatósággal, a pénzmosság elleni küzdelemmel és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós és nemzetközi előírásoknak”⁴³. Értékelniük kell azt is, hogy a tervezett struktúra mennyire szolgál nyilvánvaló gazdasági és jogszerű célt, azt mennyire lehet felhasználni a tényleges tulajdonos személyazonosságának elrejtésére, vagy hogy az üzleti stratégia (beleértve az ügyfélnek a struktúra létrehozásának alapjául szolgáló kérését) aggodalomra ad-e okot. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a struktúra akadályozhatja-e az intézmény vezető testületének tényleges felügyeleti tevékenységét vagy az intézménynek a kapcsolódó kockázat kezelésére irányuló képességét, valamint hogy a struktúra akadályozhatja-e az illetékes hatóságok általi hatékony felügyeletet⁴⁴.

9.3.1 Vállalati értékek, kockázati kultúra, magatartási kódex és irányítási politikák

145. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a vezető testület vállalati értékekkel kapcsolatos feladatmeghatározása biztosítja-e a szigorú etikai és szakmai normák elfogadását, ösztönzését és alkalmazását, megteremtve a hatékony kritikus vizsgálat légkörét, amelyben a döntéshozatali folyamatok ösztönzik a vélemények sokféleségét.

⁴² Az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásának* 76. bekezdése a következőképpen szól: „Az intézményeknek kerülniük kell a komplex és potenciálisan nem átlátható struktúrák létrehozását. Az intézményeknek döntéshozatali folyamatuk során figyelembe kell venniük a kockázatértékelés eredményeit, annak megállapítása érdekében, hogy e struktúrákat fel lehet-e használni pénzmossással vagy egyéb pénzügyi bűncselekményekkel kapcsolatos célokra, valamint a kapcsolódó kontrollokat és jogi keretet [...]”

⁴³ Az EBH *belső irányításról szóló iránymutatása* 76. bekezdésének a) pontja a következőképpen szól: „a struktúra létrehozásának helye szerinti joghatóság milyen mértékben felel meg ténylegesen az adózási átláthatósággal, a pénzmosság elleni küzdelemmel és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós és nemzetközi előírásoknak;”

⁴⁴ Az EBH *belső irányításról szóló iránymutatása* 76. bekezdésének a)–f) pontja.

146. Az engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard 5. cikke (1) bekezdése c) pontja ii. alpontjának ötödik francia bekezdésével összhangban az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk a vezető testület sokszínűségét előmozdító politika tervezetét is, és meg kell győződniük arról, hogy az összhangban áll a CRD 88. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumokkal, és mennyiségi vagy adott esetben minőségi célt határoz meg a sokszínűség előmozdítása érdekében, valamint az értékelés gyakoriságát.

9.3.2 Az érdekkonfliktusok kezelésére vonatkozó politika

147. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az érdekkonfliktusok kezelésére vonatkozó politika tervezete megállapítja a vezető testület felelősségét „azoknak a hatékony politikáknak a megállapításáért, jóváhagyásáért, valamint alkalmazásuk és fenntartásuk ellenőrzéséért, amelyek célja [...] tényleges és potenciális intézményi szintű[, valamint az intézmény és a munkatársak – így a vezető testület és a munkatársak legközelebbi családtagjai – közötti] érdekkonfliktusok megállapítása, értékelése, kezelése és enyhítése vagy megelőzése”⁴⁵.

148. Az intézményi szintű érdekkonfliktusok tekintetében az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy az érdekkonfliktusok kezelésére vonatkozó politika tervezete megköveteli, hogy „az intézményeknek dokumentálniuk kell az összeférhetlenség kezelésére vagy amennyiben releváns enyhítésére irányuló intézkedéseiket”⁴⁶, és tartalmazza a feladatok megfelelő elkülönítését, az információs korlátokat és a kapcsolt felekkel folytatott ügyletekre vonatkozó eljárásokat.

149. Ami a munkatársi szintű érdekkonfliktusokat illeti, az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a politika kiterjed legalább az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásának* 109. bekezdésében⁴⁷ előírányzott helyzetekre, és hogy a politikának „az érdekkonfliktusok fontosságának felmérése és az azok mérséklésére irányuló intézkedések meghozatala céljából meg kell határoznia az érdekkonfliktusok azonosításával és megelőzésével kapcsolatos eljárásokat, intézkedéseket, dokumentációs követelményeket és felelősségi köröket”.

⁴⁵ Lásd az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásának* 11. és 12. szakaszát.

⁴⁶ Lásd az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásának* 107. bekezdését.

⁴⁷ Az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásának* 111. bekezdése a következőképpen szól: „A politikának legalább az alábbi helyzetekre vagy kapcsolatokra ki kell térnie, amelyek esetében érdekkonfliktus merülhet fel:

- gazdasági érdekek (például részvények, egyéb tulajdonosi jogok és tagság, pénzügyi befektetések és kereskedelmi partnerekhez fűződő egyéb gazdasági érdekek, szellemi tulajdonjogok, az intézmény által egy munkatárs tulajdonában lévő társaságnak nyújtott hitel, ellentétes érdekekkel rendelkező testületben vagy szervezetben fennálló tagság vagy tulajdonrész);
- az intézményben befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosokhoz fűződő személyes vagy szakmai kapcsolat;
- az intézmény vagy a prudenciális konszolidáció körébe tartozó szervezet valamely munkatársához fűződő személyes vagy szakmai kapcsolat (például családi kapcsolatok);
- egyéb munkaviszony és a közelmúltban (például az elmúlt öt évben) fennállt korábbi munkaviszony;
- releváns külső érdekelt felekhez (például jelentős beszállítókhöz, tanácsadókhöz vagy egyéb szolgáltatókhoz) fűződő személyes vagy szakmai kapcsolatok); valamint
- politikai befolyás vagy politikai kapcsolatok.

9.3.3 Visszaélés bejelentése, piaci visszaélés, termékirányítás, fogyasztóvédelem, panaszkezelés

150. A visszaélések bejelentésére vonatkozó politika tervezete illetékes hatóságok általi felülvizsgálatának biztosítania kell, hogy a személyzet biztonságosan jelenthesse a jogszabályi vagy belső előírások potenciális vagy tényleges megsértését. Az érdekkonfliktusok elkerülése érdekében a munkatársak számára lehetővé kell tenni, hogy a szokásos jelentéstételi útvonalakon kívül jelentsék a jogsértéseket. A figyelmeztetési eljárásoknak az (EU) 2016/679 rendelettel (általános adatvédelmi rendelet) összhangban gondoskodniuk kell a személyes adatok védelméről mind a jogsértést bejelentő személy, mind pedig a jogsértésért feltehetően felelős természetes személy vonatkozásában.
151. Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a politika tervezete az EBH *belső irányításra vonatkozó iránymutatásaival* összhangban kiterjed a potenciális vagy tényleges szabálysértésre vonatkozó információk kezelési folyamatára és az azt bejelentő személy védelmére.
152. A piaci visszaélésre vonatkozó politika tervezetének az illetékes hatóságok általi felülvizsgálata során biztosítani kell, hogy a hitelintézet megfeleljen a piaci visszaéléseket megakadályozó megfelelő normáknak. Magában kell foglalnia különösen a piaci visszaélésekkel kapcsolatos jogsértések azonosítására, kezelésére és bejelentésére szolgáló eljárást.
153. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a *lakossági banki termékekkel kapcsolatos termékfelügyeleti és -irányítási intézkedésekről szóló EBH iránymutatásokkal*⁴⁸ összhangban a termékirányítási politika tervezete biztosítja, hogy az előállítóként és/vagy forgalmazóként eljáró kérelmező hitelintézet olyan megbízható, belső folyamatokat, funkciókat és stratégiákat előíró termékirányítási politikát hajt végre, amely a következőkre irányul: i. a fogyasztói érdekek, célok és jellemzők figyelembevételének biztosítása, ii. a fogyasztókat érő lehetséges károk elkerülése és iii. az összeférhetlenségek minimalizálása.
154. A fogyasztóvédelmi politika tervezete illetékes hatóságok általi felülvizsgálatának annak biztosítására kell irányulnia, hogy a kérelmező hitelintézet megalapozott fogyasztóvédelmi politikát alakít ki a fogyasztók megfelelő tájékoztatása és védelme érdekében. A tervezeteknek különösen azt kell biztosítaniuk, hogy a fogyasztóvédelmi politika megfeleljen a szabályozói keretrendszernek, és megfelelő képzést biztosítson az érintett munkatársak számára. Ennek érdekében ki kell terjednie a normákra és elvekre, a megfelelés nyomon követésére és a munkatársak tudatosságára.
155. A panaszkezelési politika tervezete illetékes hatóságok általi felülvizsgálatának annak biztosítására kell irányulnia, hogy a hitelintézet az alkalmazandó szabályozási követelményekkel összhangban megfelelő védelmet nyújtson a fogyasztóknak. A tervezetnek ki kell terjednie a panaszok fogadásának, értékelésének és megválaszolásának folyamatára.

⁴⁸ EBA/GL/2015/18, elérhető a következő internetcímen: <https://www.eba.europa.eu/guidelines-on-product-oversight-and-governance-arrangements-for-retail-banking-products>

9.4 Belső kontrollrendszer

156. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a kérelmező hitelintézet rendelkezik-e olyan megfelelő belső kontrollrendszerrel, amely igazodik a hitelintézet tervezett tevékenységeihez, üzleti modelljéhez, összetettségéhez és a kapcsolódó kockázatokhoz (pl. az ügyfelek online beszállításához, kiberbiztonsági védelemhez és intézkedésekhez). Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a hozzárendelt humán erőforrások megfelelőek mind a teljes munkaidős egyenértékek, mind a képzések tekintetében, valamint arról, hogy a rendszerek és a költségvetés megfelelő a feladatok elvégzésének támogatásához.
157. Az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk a kérelem dokumentumait, és meg kell győződniük arról, hogy a feladatok és felelősségi körök megosztása lehetővé teszi a vezető testület számára, hogy teljes egészében ismerje hitelintézetük struktúráját⁴⁹, és „[biztosítsa], hogy a belső kontroll funkciók függetlenek legyenek az általuk ellenőrzött üzletágaktól, a feladatok kellő mértékű elkülönítését, és azt is beleértve, hogy megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokkal, valamint a feladataik hatékony végzéséhez szükséges hatáskörökkel rendelkezzenek. A hitelintézetben belüli jelentéstételi útvonalaknak és a felelősségi körök megállapításának egyértelműnek, jól körülhatároltnak, következetesnek, kikényszeríthetőnek és kellően dokumentálnak kell lennie, különösen a kulcsfontosságú funkciókat ellátó személyek esetében”⁵⁰.
158. Az illetékes hatóságoknak világos képet kell alkotniuk arról, hogy a belső kontrollrendszer az intézmény valamennyi területét lefedi, és tükrözi a kockázatok kiküszöbölésére és kezelésére vonatkozó funkciók azonosítására szolgáló védelmi modell három irányvonalát.
159. E célból az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy vannak-e olyan intézkedések, amelyek biztosítják, hogy az üzleti és támogató egységek – az első védelmi vonal – elsősorban a tevékenységeik végzése során felmerülő kockázatok azonosításáért és kezeléséért, valamint a megfelelő eljárások és kontrollok létrehozásáért és fenntartásáért felelnek annak biztosítása céljából, hogy az ilyen kockázatokat elemzik, mérik, nyomon követik, megfelelően bejelentik, és azok a hitelintézet kockázatvállalási hajlandóságának keretein belül maradnak, valamint hogy megfelelnek a belső és külső szabályozási követelményeknek.
160. A második védelmi vonalat jelentő kockázatkezelési funkció és megfelelőség biztosítási funkció, valamint a belső ellenőrzési funkció, amely a harmadik védelmi vonal, jelenti a belső kontrollrendszeren belüli belső kontroll funkciókat. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy e funkciók létrejönnek-e, figyelembe véve a 17–21. bekezdésben meghatározott arányossági kritériumokat, és hogy a feladataik ellátásához megfelelő és kellő önállósággal, kompetenciával és a vezető testülethez való hozzáféréssel rendelkeznek-e.

⁴⁹ Az EBH belső irányításról szóló iránymutatásának 71. bekezdése.

⁵⁰ Az EBH belső irányításról szóló iránymutatásának 68. bekezdése.

161. Annak biztosítása érdekében, hogy a belső ellenőrzési funkciók megfeleljenek a függetlenségi követelményeknek ⁵¹, az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a kérelem dokumentumai alapján a tervek szerint:

- (a) munkatársaik nem végeznek az olyan tevékenységek körébe tartozó operatív feladatot, amelyeket a belsőkontroll-funkciónak kell nyomon követnie és ellenőriznie;
- (b) szervezetenként külön vannak választva azokról a tevékenységektől, amelyeket nyomon kell követniük és ellenőrizniük kell;
- (c) a vezető testület tagjainak az intézmény tekintetében fennálló általános felelőssége ellenére a belső kontroll funkció vezetője nem rendelhető alá olyan személynek, aki azoknak a tevékenységeknek az irányításáért felel, amelyeket a belső kontroll funkció nyomon követ és ellenőriz;
- (d) a belső kontroll funkció munkatársainak javadalmazása nem köthető azon tevékenységek teljesítményéhez, amelyeket a belső kontroll funkció nyomon követ és ellenőriz, és amelyek más módon veszélyeztethetik az objektivitásukat.

162. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a belső kontroll funkciók vezetői megfelelnek-e a következő követelményeknek:

- a) a hierarchia megfelelő, a kontroll funkció vezetőjének a feladatai ellátásához megfelelő felhatalmazást és kompetenciát biztosító szintjéről fogják kijelölni;
- b) függetlenek lesznek az általuk kontrollált üzletágaktól vagy szervezeti egységektől;
- c) a vezető testületnek tartoznak beszámolási kötelezettséggel és elszámolással, és teljesítményüket is a vezető testületnek kell vizsgálnia;
- d) szükség esetén kapcsolatba kerülhetnek a felügyeleti jogkörrel rendelkező vezető testülettel és közvetlenül neki jelentenek, ha aggályaiknak kívánják hangot adni, és figyelmeztetni kívánják a felügyeleti jogkörrel rendelkező testületet, adott esetben akkor, ha bizonyos fejlemények hatással vannak vagy lehetnek az intézményre.

163. A belső ellenőrzési funkciók hatékony gyakorlásának biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy elegendő költségvetési és megfelelő képzettséggel rendelkező emberi erőforrást különítettek el, figyelembe véve a célzott tevékenységek típusait, valamint a rendelkezésükre álló megfelelő IKT-rendszert és támogatást.

⁵¹ Lásd az EBH belső irányításról szóló iránymutatásának 175. bekezdését.

9.4.2 Kockázatkezelési funkció

164. Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a hitelintézet a belső kontrollrendszer részeként átfogó, az egész hitelintézetre kiterjedő kockázatkezelési rendszerrel rendelkezik, amely teljes mértékben szem előtt tartja a hitelintézet valamennyi kockázati kitettségének gazdasági tartalmát.
165. Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a kockázatkezelési funkció megkönnyíti a prudens kockázatkezelési rendszer egész intézményben történő megvalósítását, és hogy a hitelintézetben betöltött szerepe kiterjed a következőkben való részvételére: a) kockázati stratégia és döntés; b) jelentős változások értékelése; c) kockázatok azonosítása, mérése, értékelése, kezelése, mérséklése, nyomon követése és jelentése; d) a kockázatvállalási hajlandóság vagy limitek megsértése eseteinek értékelése és megoldásokra vonatkozó javaslat. E célból az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk és értékelniük kell az ilyen kockázatok kezelésére vonatkozó stratégia tervezetét, beleértve a kockázati toleranciára és a kockázatvállalási hajlandóságra vonatkozó nyilatkozatot, valamint az értékelt kockázatnak a kockázatvállalási hajlandósághoz való hozzáigazítását célzó intézkedéseket.
166. A kockázatkezelési funkció kockázati stratégiában és döntéshozatalban betöltött szerepét illetően az illetékes hatóságok vizsgálatának annak ellenőrzésére kell irányulnia, hogy a kérelem előíranyozza-e, hogy a kockázatkezelési funkció a tevékenység folytatásának korai szakaszában aktívan részt vesz a hitelintézet kockázatkezelési stratégiájának kidolgozásában, annak biztosításában, hogy a hitelintézet hatékony kockázatkezelési eljárásokkal rendelkezzen, valamint abban, hogy a vezető testület rendelkezésére álljon a kockázattal kapcsolatos minden olyan releváns információ, amely lehetővé teszi a hitelintézet kockázatvállalási hajlandóságszintjének megállapítását. Az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az kockázatkezelési funkciót oly módon dolgozzák ki, hogy az a kockázati stratégia és a kockázatvállalási hajlandóság megalapozottságának és fenntarthatóságának értékelésére fog irányulni, és hogy ez utóbbit megfelelően alakítsák át egyedi kockázati korlátokká, többek között az üzleti egységek szintjén is, és hogy azt bevonják a kockázatkezelési stratégiákra vonatkozó döntés meghozatala előtti folyamatokba.
167. Ami a kockázatkezelési funkcióknak a jelentős változások értékelésében betöltött szerepét illeti, az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a rendkívüli ügyletekkel kapcsolatos döntések meghozatala előtt a kockázatkezelési funkció részvételét előírták-e annak érdekében, hogy értékeljék az ilyen változásoknak és rendkívüli ügyleteknek a hitelintézet általános kockázatára gyakorolt hatását, és hogy megállapításairól közvetlenül a vezető testületnek számoljon be a döntés meghozatala előtt.
168. Ami a kockázatkezelési funkcióknak a kockázatok és a kockázatok kapcsolódó koncentrációinak azonosításában, mérésében, nyomon követésében, csökkentésében és jelentésében a vezető testület által jóváhagyandó szerepét illeti, az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy szabályzatok és eljárások legyenek érvényben, és hogy a kockázatkezelési funkció hozzáférhessen minden olyan üzletághoz és más egységhez, amely kockázatot jelenthet.

169. A kockázatkezelési funkció szerepének a kockázatvállalási hajlandóság vagy limitek megsértése eseteinek (beleértve az ok megállapítását, valamint a kitettség lezárásának, csökkentésének vagy fedezésének tényleges költségeivel és a kitettség fenntartásának esetleges költségeivel kapcsolatban végzett jogi és gazdasági elemzést) független értékelésére is ki kell terjednie. Azt is szem előtt kell tartani, hogy a kockázatkezelési funkciónak értesítenie kell az érintett üzletágakat és a vezető testületet, továbbá lehetséges megoldásokat kell javasolnia. Ennek érdekében a kockázatkezelési funkció közvetlenül a felügyeleti feladatot ellátó vezető testületnek jelent, ha a jogsértés jelentős, az egyéb belső funkcióknak és bizottságoknak való jelentéstételi lehetőségének sérelme nélkül.

9.4.3 Javadalmazási politika

170. A javadalmazási politika tervezete tekintetében a CRD 92. cikke (2) bekezdésének aa) pontja szerinti, nemek közötti semlegességre vonatkozó követelményeknek való megfelelés értékelése mellett az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk annak ellenőrzésére, hogy az olyan munkavállalókra vonatkozó politika tervezete, akiknek szakmai tevékenységei jelentős hatást gyakorolnak a hitelintézet kockázati profiljára⁵², összhangban van-e a CRD 94. cikkével és az *EBH javadalmazási politikáról szóló iránymutatásával*.

171. Az illetékes hatóságoknak különös a következőket kell értékelniük: a) a javadalmazási politika tervezete összhangban van-e az intézmény tervezett kockázatvállalási hajlandóságával, üzleti stratégiájával és hosszú távú érdekeivel, és azt a tervek szerint a vezető testület fogja-e kezelni, jóváhagyni és felügyelni; b) a javadalmazási politika előírja-e, hogy a hitelintézet kockázati profiljára jelentős hatást gyakorló munkavállalókat a CRD 94. cikke (3) bekezdésével összhangban megfelelően azonosítsák; a javadalmazási politika e konkrét munkavállalók esetében előír-e konkrét javadalmazási követelményeket: többek között i. a javadalmazás változó és fix összetevője közötti arányt a CRD 94. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összhangban és ii. instrumentumok formájában történő kifizetést, halasztási szabályokat, beleértve a malust és a visszakövetelést, a CRD 94. cikke (1) bekezdésének l), m) és n) pontjával összhangban⁵³.

9.4.4 Megfelelőség biztosítási funkció

172. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a megfelelőség biztosítási funkció a tervek szerint kezelni fogja-e a megfelelőségi kockázatot, tanácsot ad-e a vezető testület számára az alkalmazandó jogszabályoknak, szabályoknak, rendeleteknek és szabványoknak való megfelelést biztosító intézkedések meghozataláról, és a vezető testület felügyelete mellett végre hajtja-e a megfelelési kockázatok kezelésére és a megfelelés biztosítására irányuló politikákat és eljárásokat. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a megfelelőség biztosítási funkció megfelel-e a tevékenységek típusának és földrajzi eloszlásának (pl. a határokon átnyúló tevékenységek esetében a különböző joghatóságok alkalmazandó nemzeti jogszabályainak való megfelelés), a kockázatoknak és az összetettségeknek, összhangban az

⁵² Az engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard alapján nyújtották be.

⁵³ Különös tekintettel a CRD 94. cikkének (3) és (4) bekezdésében előírt eltérésekre.

üzleti modellel és az üzleti terv ezen iránymutatás 7. szakaszával összhangban végzett értékelésével.

173. A megfelelőség biztosítási funkciónak biztosítania kell, hogy a megfelelés nyomon követését strukturált és jól meghatározott megfelelés-nyomonkövetési program segítségével végezzék, és hogy a megfelelőségi politikát betartsák. Azt is szem előtt kell tartani, hogy a megfelelőség biztosítási funkció és a kockázatkezelési funkció saját feladatai elvégzése érdekében együttműködik, és adott esetben információt cserél.
174. Az illetékes hatóságoknak azt is ellenőrizniük kell, hogy a megfelelőség biztosítási funkciót megbízzák-e azzal, hogy kockázatkezelési funkcióval és a jogi területtel szoros együttműködésben ellenőrzi, hogy az új termékek és új eljárások megfelelnek-e az aktuális jogi keretnek, és adott esetben a jogszabályok, rendeletek és felügyeleti követelmények várható változásainak.
175. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy – akár a megfelelőség biztosítási funkción belül, akár attól elkülönülve – létrehoznak egy, a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos megfelelőség biztosítási funkciót a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó adott rendeletnek és belső politikáknak való megfelelés érdekében.

9.4.5 A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni politika

176. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a kérelmező hitelintézet által az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 5. cikke (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontja alapján benyújtott, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó politika áttekintést nyújt-e a pénzmosási irányelv 8. cikkének (3) bekezdésében meghatározott azon főbb politikákról és eljárásokról, amelyeket a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat kezelésére fogadnak el. E célból az illetékes hatóságok figyelembe veszik a 17–21. bekezdésben meghatározott arányossági kritériumokat.
177. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a tervezet kiterjed-e a pénzmosási irányelv 8. cikkének (4) bekezdésében⁵⁴ meghatározott valamennyi elemre, és megindokolja-e, hogy a kérelmező hitelintézet hogyan fogja biztosítani azon pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok csökkentését és hatékony kezelését, amelyeknek a piacra jutás időpontjától ki van téve.

⁵⁴ Ez a rendelkezés a következőképpen szól: „A (3) bekezdésben említett politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások közé tartoznak a következők:

- (a) belső eljárásrend, kontrollmechanizmusok és eljárások kialakítása, ideértve a kockázatkezelési gyakorlatok modelljét, az ügyfél-átvilágítást, bejelentést, nyilvántartást, belső kontrollt, a jogszabályoknak való megfelelést, többek között, amennyiben a vállalkozás mérete és jellege indokolja, a jogszabályoknak való megfelelésért felelős vezető kinevezését és a munkavállalók átvilágítását;
- (b) amennyiben a vállalkozás mérete és jellege indokolja, független ellenőrzési funkció, amelynek célja az a) pontban említett belső eljárásrend, kontrollmechanizmusok és eljárások tesztelése”.

9.4.6 Belső ellenőrzési feladatkör

178. Az illetékes hatóságoknak – a 17–21. bekezdésben meghatározott arányossági kritériumok figyelembevételével – értékelniük kell a kérelmező hitelintézet által létrehozott független és hatékony belső ellenőrzési funkciót. Kockázat-alapú megközelítés alapján az illetékes hatóságoknak világos képet kell kapniuk arról, hogy a belső ellenőrzési funkció képes lesz-e függetlenül felülvizsgálni és objektív biztosítékot nyújtani arról, hogy az intézmény összes tevékenysége és szervezeti egységei megfelelnek az intézmény politikáinak és eljárásainak, valamint az egyéb külső (nem prudenciális) követelményeknek.
179. E célból az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a belső ellenőrzési funkció rendelkezik-e szervezeti függetlenséggel, valamint, hogy a belső ellenőrök objektivitása védve van-e a vezető testületnek való közvetlen jelentéstétellel és a feladatai ellátásához szükséges megfelelő erőforrásokkal. E célból azt is biztosítani kell, hogy a feladatainak ellátása érdekében a belső ellenőrzési funkció korlátlan, az egész intézményre kiterjedő hozzáféréssel rendelkezzen az intézmény összes nyilvántartásához, dokumentumához, információjához és épületéhez.
180. Az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy a belső ellenőrzési funkció megbízást kap-e legalább a következőkre:
- (a) a belső kontrollrendszer megfelelősége, beleértve a politikák és eljárások megfelelőségét, valamint a jogi és szabályozási követelményeknek való megfelelést;
 - (b) az ellenőrzési terv összeállítása évente legalább egyszer, az éves belső ellenőrzési kontrollcélok alapján és annak a vezető testület általi jóváhagyási kötelezettsége;
 - (c) a tevékenységeinek eredményein alapuló ajánlások benyújtása.
181. Azt is ellenőrizniük kell, hogy a tevékenység első három évre vonatkozó módszertan és belső ellenőrzési terv tervezete – beleértve a kiszervezett szolgáltatások ellenőrzését is – összhangban van-e a 7. szakasznak megfelelően értékelt üzleti tervből eredő szervezeti struktúrával, tevékenységtípusokkal és kockázati profillal.

9.4.7 Működési reziliencia és üzletmenet-folytonossági politika és terv

182. Az üzletmenet-folytonossági politika és terv tervezetének biztosítania kell, hogy a kérelmező megbízható üzletmenet-folytonossági irányítási tervvel rendelkezzen a folyamatos működésének, valamint a súlyos üzletviteli fennakadások esetén bekövetkező veszteségek mérséklésének biztosítására. Biztosítania kell, hogy az üzletmenet-folytonossági politika és terv tartalmazza az üzleti zavarok fő kockázatainak elemzését és a kockázatcsökkentő intézkedések áttekintését, valamint biztosítania kell az üzletmenet-folytonossági terv rendszeres tesztelését.

9.4.8 IKT-politika és -rendszerek

183. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az IKT-politika megbízható információs és kommunikációs rendszereket biztosít-e a hitelintézet számára, és hogy az IKT-rendszerek képesek lesznek-e teljes mértékben támogatni a kockázatiadat-összesítési képességeket mind rendes körülmények között, mind stresszhelyzetben. Az illetékes hatóságoknak különösen azt kell értékelniük, hogy a hitelintézet képes-e legalább:

- (a) pontos és megbízható kockázati adatokat létrehozni;
- (b) az intézmény minden lényeges kockázati adatát begyűjteni és összesíteni;
- (c) időben összesített és naprakész kockázati adatokat létrehozni;
- (d) összesített kockázati adatokat létrehozni, hogy teljesítse a vezető testület vagy az illetékes hatóságok lekérhető kérelmeit;
- (e) az intézmények célzott tevékenységeit támogató információs és kommunikációs rendszerek hiteles, megbízható és biztonságos működését biztosítani.

184. Az IKT- és biztonsági kockázatok⁵⁵ tekintetében az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a kezelési keretrendszer biztosítani fogja a hitelintézetek tevékenységét támogató információs és kommunikációs rendszerek szilárd, megbízható és biztonságos működését, valamint az IKT-kockázatok megfelelő megelőzését, nyomon követését és csökkentését rendes körülmények között és stresszhelyzetekben. Az illetékes hatóságoknak különösen a következőket kell értékelniük:

- (a) a vezető testület általánosan elszámoltatható-e a pénzügyi intézmény azon IKT-stratégiájának kidolgozásáért, jóváhagyásáért és végrehajtásának felügyeletéért, amelyet össze kell hangolni a pénzügyi intézmények általános üzleti stratégiájával;
- (b) egyértelmű meghatározták-e és kiosztották-e az IKT- és biztonságikockázat-kezelési keret eredményessége érdekében a kulcsfontosságú szerepeket és felelőségeket, valamint a vonatkozó jelentési útvonalakat, beleértve az IKT operatív igényeinek, valamint az IKT- és biztonsági kockázatkezelés megfelelő támogatására szolgáló megfelelő költségvetés elkülönítését;
- (c) az IKT- és biztonsági kockázatok kezelésével és felügyeletével egy független és objektív kontroll funkciót bíznak-e meg, amely megfelelően elkülönül az IKT működési folyamataitól, és nem felel semmilyen belső ellenőrzésért, valamint egy független belső kontroll funkciót;

⁵⁵ Az IKT- és biztonsági kockázatkezelésére vonatkozó EBH iránymutatások meghatározása szerint az „IKT- és biztonsági kockázat”: „A bizalmasság megsértéséből, a rendszerek és adatok sértetlenségének sérüléséből, a rendszerek és adatok megfelelőségének vagy elérhetetlenségének hiányából, illetve a környezeti vagy üzleti követelmények változása esetén az információs technológia (IT) észszerű időn belül és költségekkel járó megváltoztatására való (agilitás) képtelenségből adódó veszteség kockázata. Ide tartoznak a nem megfelelő vagy rosszul működő belső folyamatokból vagy külső eseményekből eredő biztonsági kockázatok, beleértve a kibertámadásokat vagy a nem megfelelő fizikai biztonságot is.

- (d) az üzleti funkciók, szerepkörök és támogató folyamatok áttekintő táblája meghatározásának, létrehozásának és folyamatos frissítésnek biztosítását szolgáló rendelkezések, hogy azonosítsák ezek mindegyikének fontosságát és az IKT- és biztonsági kockázatokkal kapcsolatos kölcsönös függőségeiket;
- (e) amennyiben az információkat IKT-rendszerekben tárolják, érvényben lesznek-e az információbiztonsági követelmények;
- (f) az IKT-hoz kapcsolódó függőségek nagyságrendje, összetettsége és jelentősége, amennyiben az IKT-szolgáltatások operatív funkcióinak és az IKT-rendszerek bármely tevékenységének – ideértve a csoporthoz tartozó vállalkozásokat is – kiszervezését, vagy harmadik felek ilyen funkciókkal és tevékenységgel kapcsolatos igénybevételét tervezik.

10. Befolyásoló részesedések és tagok

185. A CRD 14. cikke (1) bekezdésének⁵⁶ alkalmazásában az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a kérelmező hitelintézet által az *engedélyezéshez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standard* 8. és 9. cikkével összhangban benyújtott, részvényesekre és tagokra vonatkozó információkat.

186. A CRD 14. cikke (2) bekezdésének⁵⁷ alkalmazásában az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a részvényesek és a tagok megfelelnek-e a CRD 23. cikkének (1) bekezdésében meghatározottak szerinti, az európai felügyeleti hatóságoknak a *befolyásoló részesedések felügyeleti értékeléséről szóló közös iránymutatásában*⁵⁸ részletesebben meghatározott kritériumoknak.

⁵⁶ A rendelkezés a következőket írja elő: „(1) Az illetékes hatóságok csak akkor adnak engedélyt a hitelintézeti tevékenység megkezdésére, ha a hitelintézettől tájékoztatást kaptak azoknak az akár természetes, akár jogi személy részvényeseknek vagy tagoknak a személyazonosságáról, akik vagy amelyek közvetve vagy közvetlenül befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, valamint az ilyen részesedések összegéről, illetve abban az esetben, ha nem létezik befolyásoló részesedés, a 20 legnagyobb részesedéssel rendelkező részvényes vagy tag személyazonosságáról. [...]”.

⁵⁷ A rendelkezés a következőket írja elő: „Az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt, ha – figyelembe véve, hogy biztosítani kell a hitelintézet megbízható és prudens vezetését – nincsenek meggyőződve a részvényeseknek vagy tagoknak a 23. cikk (1) bekezdésében megállapított kritériumok szerinti alkalmasságáról. A 23. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint a 24. cikket alkalmazni kell.”

⁵⁸ 2016. december 20-i JC/GL/2016/01, elérhető a következő internetcímen: https://esas-joint-committee.europa.eu/Publications/Guidelines/JC_QH_GLs_EN.pdf